

„Emeljétek fel a ti szeméiteket és lássátok meg a tartományokat: mert megértetek az aratásról.“ János 4, 35.

IV. évfolyam.

Budapest, 1907. január 1-jén.

1. szám.

„Az Arató“ 1907-ben.

Egy új év előtt állunk és ezen számmal megkezdünk egy új évfolyamot. Azért alkalmasnak tekintjük, hogy egy pár szót szóljunk a jövőben való terveinkről.

Igen felbátorított az elmúlt év eredménye. Sokan kifejezték, hogy „Az Arató“ sok áldást és világosságot hozott időről időre. Úgy is kell annak lenni. A mi fáradságunk arra irányúl, hogy e lap megfelelően hivatásának ebben a komoly időben. Tudjuk azt is, hogy kedves olvasóink közül vannak sokan, akik ezen jó ügyért imádkoznak. Szükséges is, mert csak így lesz hatalmas eszköze az Úr kezében.

Ahogy előre lett kijelentve, „Az Arató“ 1907. január 1-től minden hó elején meg fog jelenni s pedig mindig rendszeresen nem kevesebb mint 16 oldalos (az ünnepi számok, mint a jelen szám kivéve, melyek mindig nagyobbak). A nagyobb kiadások dacára mégis csak 2 koronára kiszabtunk egyévi előfizetési árat, és bízunk kedves pártfogóinkban, hogy tehetségük szerint fognak segítségünkre lenni ezen lap terjesztésében.

Nagy dolgokat várunk a jövőben. A jelenvaló igazság terjesztve lesz a világ minden részében. Tekintve a mi nagy munkára hazánkban, „Az Arató“nak jó nagy része jut ezen munkából. Valóban „a tartományok megérttek az aratásról.“ „Az Arató“ különösen ajánlható missziói munkára, mert folyton szem elé tárja a jelenvaló időre és állapotokra vonatkozó igazságokat.

Végre nagy hálával vagyunk első sorban a mennyei Atyánk iránt, hogy mielőtt törekvést megáldott, és azon kedves olvasóink iránt, kik velünk fáradoznak ezen jó ügy előmozdításában, s reménylünk, hogy a jövőben még nagyobb pártfogásban fognak részesülni, mind Isten dicsőségére.

H. J. F.

Az év fordulójára.

«Kegyelem nektek és békesség az Istentől . . . és az Úr Jézus Krisztustól.» (1 Thess. 1, 1.) Ez a mi szívbeli üdvözlötünk e lap kedves olvasóihoz.

Az év kezdetén szokás a népek közt, egymásnak szerencsét kívánni az új évre, de mindamellett gyakran megfélemlítkeznek az egyedüli igazi áldás adójáról. A mi mennyei Atyánk megáld minden lelki áldással a Jézus Krisztusban. Ninesen senki oly hajlandó mint ő, rajtunk segíteni. Oly szeretettel szemben mondhatjuk a nagy apostol Pállal: »Mimódon nem adna ingyen az ő fiával nekünk mindeneket.« Róm. 8, 32.

Amít Isten ajándékozik, ez változhatatlan ajándék marad annál, aki azt élő hittel befogadja és magának tulajdonítja. Így ez véghetetlen olyan kegyelmi ajándékok birtokába jutunk hit által, — amelyek minden emberi okosságot felülmúlnak. Az Isten változhatatlan kegyével és békességével léphetünk örömmel át az új évbe, és mondhatjuk: »Az Úr az én pásztorem, azért semmiben meg nem fogyatkozom.« Zsolt. 23, 1-6.

Nem kell minden lelki ajándékot egyenként kérni, mert mindezek a miénk az Úr Jézus Krisztusban. Ő nem azt mondja, hogy az Úr megáld minket, ha kérjük, hanem: »ki megáldott minket minekelőtte őt kértük volna.« Efész. 1, 4-14.

Ő választott minket minekelőtte a világnak fundamentuma felvettetrék, hogy legyünk szentek és feddhetetlenek a szeretetben. Azért mondhatjuk bátorsággal és bizalommal: »Áldott legyen az Isten, ki minket megáldott minden lelki áldásokkal a mennyekben Krisztusban.«

Ismét elmúlt egy év az ő áldásaival, örömeivel és szenvedéseivel. Mit hozott részünkre? Ezen Istentől nyert áldásokat hogyan használtuk fel? Vajjon csak magunknak tartottuk-e meg, vagy másokkal is közöltük ezeket? Most következik egy új év. Az 1907. év előttünk olyan mint egy 365 oldalos olvasatlan könyv. Mit tartalmaz? Mit fog hozni az új év az Úr gyermekeinek, mit a világ fiainak?

5 Móz. 33, 25-ben azt olvassuk, hogy »erős, hatalmas lészesz amíg élsz«. Nem várhatjuk, hogy az Úr az előttünk fekvő egész évre való erőt egy napon az első napon adja. De napról napra az egész éven át. Minden reggel magunkba szállhatunk és mondhatunk: »lásd, ez is egy nap azon napok közül amelyekről az Úr mondta, hogy imé veletek lészek mindennap, a világ végezetéig.« És ha az ő igéje a mi lábunk szövétneke, úgy minden javunkra szolgál, ami reánk következik, legyen az öröm vagy bánat. »Mert ha Isten velünk, ki ellenünk?« »Kicsoda szakaszthat el minket az Isten szeretétől?« Róm. 8, 35, 38, 39.

Mit hoz ez új év a világ fiainak? »Minden ember mint a semmi.« Zsolt. 39, 6, 7. Ha a világ fiai közül egyet megkérdezzünk, hogy mit kíván és remél az új évtől, akkor sok kívánságokat fog kifejezni, de a valóság az, hogy nem várhatnak sokat egyebet a világ fiai mint nyugtalanyságot, csalódást és bukást. Betegség és halál ugyan meglátogathatja az Úr gyermekeit is épp úgy mint a világ fiai, de azok nem csüggednek, hanem a legnehezebb próbákban is nyugodtak, és minden szükséget és gondot az Úrra vetik, kinek hatalmában áll az egész föld. A világ fiainak pedig ninesen megállásuk, se reménységük. Ha az ő tervük meghiúsul, akkor kétségbe esnek. »Ninesen semmi békességek az istenteleneknek, azt mondja az Úr.« Ésaías 48, 22.

Óh bár adná az Úr ez új évben az ő értelmének lelkét és az ő ismertetésének kijelentését jobban mint valaha, hogy igazán tanulnánk meg a mi hivatásunk reménységét. Hogy a mi szemünk igazán megvilágosodnának. E végre adta az Úr az ő szent igéjét. Zsolt. 118, 105.

»Az Arató«nak legyen a jövőben is azon feladata, az isteni igét az ő teljességében mindenki szemlélésére hozni, hogy az 1907. év is a kegyelem és mennyei békesség éve legyen e lap kedves olvasói részére.

Ne akadályozzon semmi befolyás attól, hogy az ige igazi értelméhez vezessük olvasóinkat és hogy a »trombitának bizonyos hangot adjunk«.

Minden oldalon szaporodnak az utolsó időnek jelei, amelyekből mindenki tudhatja, hogy Krisztus Urunk második eljövetele közel van. Valóban egy ünnepléses időben élünk, és szükséges az Ésaías proféta által adott figyelmeztetést megszívlelni. Ésaías 60, 1. 2.

Legyen a lelki áldás teljességében mindazokon, kik az Úr igazságát szeretik és őt segítségre hívják ez új évben.

Reifschneider K. A.

Az ember természete és sorsa.

VII

Így az Ádám teremtéséről szóló történet tiszta és érthető magyarázatot nyújt az élő emberben nyilatkozó lelki és fizikai tünetmények mivoltáról. A teremtő a testet a föld porából alkotá minden tagjával az ő helyében és rendje szerint. Az alkotás tökéletes és kifogástalan volt minden részeiben. Ezután Isten belelehelte az élet leheletét és a gépezet megindult. Így az ember élő lélekké, gondolkodó lényé lett. Az agy működése, a gondolkodás, az elmélkedése és az öntudatos akarata által képes lett, a teremtőjének és az élet céljainak szolgálni. Ugyan ez az életadó erő élő lényekké tette az állatokat is, de alsóbb rendűek lévén a teremtés sorrendjében, nem állhatnak semmiképpen azon a fokozaton, amelyet az ember, aki egyedül az Isten képére és hasonlatosságára teremtett, a teremtés koronája, elfoglal.

De a szentírás nemcsak az ember teremtésével, hanem a meghalásával is foglalkozik. A halál után épp az ellenkező történik, mint a teremtésnél. Egy-néhány szó elegendő volt, az ember teremtését és életbe lépését elmondani; így viszont azt is lehet rövidesen elmondani, ami a halálánál történik. Dávid úgy mondja el: »Ne bízzatok a fejedelmekben; az embereknek fiaiban, kikben nincsen szabadításra való erő. Kimegyen az ő lelkök (alapige: leheletük), és ők földé lesznek: a napon elvész minden ő gondolatjuk.« Zsolt. 146, 3. 4.

A teremtésnél a test a földből lett teremtve és az élet lehelete tétetett belé. A halálnál a lehelet kimegy belőle és a test széteszlik és visszatér a föld porába. Salamon ugyanazt mondja a következő szavakkal: És minekelőtte a por földdé legyen mint azelőtt volt, a lélek (lehelet alapige szerint) pedig megtérjen Istenhez, aki adta volt azt. Préd. 11, 9. A szentírás szerint a teremtő kezdetben az »élet leheletét« adta az emberi testbe. Ezáltal az ember »lett élő lélekké«. Mikor pedig a teremtő visszavonja az »életnek leheletét«, a test porrá válik mint azelőtt volt. Jób által az Úr még több világot vet ezen fontos tárgyra. Így szól: »Ha szívét vetné az emberre, és ennek lelkét s lehelését magához venné: Minden test egyaránt meghalna és az ember porrá lenne.« Jób 34, 14. 15. Ezzel ez mondatik, hogy ha Isten elvégezné, hogy minden ember életének véget vet, csak a leheletet magához venné és minden test azonnal porrá válnék. Megértheti azt minden elfogulatlan olvasó, hogy a bibliai értelem az ember teremtésére és meghalására nézve teljesen kizárja ezen nézetet, amely szerint az ember testében létezne egy halhatatlan »lélek vagy szellem«, ami őt valóban emberré teszi. Látni fogja, hogy egyedül Isten teremtése tette az embert »élő lélekké«. Dualizmusról szó sem lehet a bibliai értelem szerint.

S. U. után.

H. J. F.

— Egy keleti böles azt a tanácsot adja, hogy hétszer forgasd meg a szót a szádban, mielőtt kiejtenéd.

*

— A böles tőr, hallgat, megfontolva cselekszik és sorsával elégedett. — Ezt az élet igazolja.

*

— Az élet olyan, amilyené magunk tesszük. Rendes, becsületes embernek kellemes, a gonosznak elviselhetetlen.

*

— Az önuralom bölcsesség.

„A törvény az igaznak nem adatott.“

Ha Pál apostolnak Timótheushoz írt első levelében a 9. versben a fenti szavakat olvassuk, könnyen azon gondolatra jutunk, hogy a keresztyén nem köteles, a törvényt egész terjedelmében tartani, hanem hogy a hívőnek Jézus Krisztus a törvénynek vége. Róm. 10, 4.

A következő kis történet a mindennapi életből talán világosan kimutatja az igazságot az isteni akarat eme pontja fölött. Egy kis gyárban, amelyben 40-50 ember dolgozott, rövid idő előtt az összes munkásoknak utasító szabály adatott, mely szerint a többiek között tiltva volt, a gyárban dohányt és szeszes italt használni. Most pedig abban a gyárban egynéhány ember dolgozik, aki ezen rendszabály nélkül is belátta ezen tárgyak ártalmasságát és kerülte is, így hát azokra nézve a törvény vagy a rendszabály szükségtelen. Ha az összes munkások úgy gondoltak és cselekedtek volna, akkor a munkaadó nem adott volna ki ilyen rendeletet. Ha most azokra, akik másképp élnek, ez befolyással volna, és ők életüket aszerint elrendelnének, akkor ezen törvény fölösleges lenne, mert a munkaadó akaratát ezen rendelet nélkül is tennének.

Található-e ilyen példa a szentírásban? Isten igéje azt mondja 1 Móz. 26, 5-ben: „Ábrahám megőrizte az én parancsolatimat, rendelésemet és az én törvényimet. Továbbá az mondatik Ábrahámról, hogy utódjainak parancsolni fog, hogy megőrizzék az Úrnak utát. 1 Móz. 18, 19. Dacára annak mégis csak kevesen tartották azok közül ezen személyes rendeléseket, és az izráeliták Egyiptomból való kijövése idejében ezen parancsolatok majdnem egészen el voltak felejtve, úgy hogy az Úr Izráel népet a pusztában megkísérelte, még pedig jóságával, hogy jár-e törvényében, vagy nem. 2 Móz. 16, 4. Miután a nép minden kegybehizonyítás dacára engedetlenségében megmaradt, Isten nekik és minden embernek (Préd. 12, 15) adta törvényét, a szent tiz pa-

rancsolatot, amelyben Isten akaratát világosan ki van fejezve. De a testnek hőlesége Isten törvényének nem enged (Róm. 8, 7), mert nem is lehet. Azért már sokkal előbb az Üdvözítő, a Megváltó, meg volt ígérve. Az ő ~~...~~ bűnért való áldozat az isteni törvény minden bűnbánatos megrontóért elfogadott Istentől, amint írva van Zsid. 10, 14-ben: „Mert egyetlenegy áldozatjával tökéletessé tette mindörökké azokat, akik megszenteltetnek. Az ő munkája pedig nem az volt, hogy a törvényt megsemmisítse: „Nem jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább hogy azt betöltsém.“ Máté 5, 17. Neki nem kellett írott törvény, mert az az ő szívében volt (Zsolt. 40, 9), és ő azt az övének is akarja a szívükbe és elméjükbe írni, hogy a törvénynek ama kívánsága mibennünk beteljen.

Végre azt látjuk Jelen. 11, 12-ben, hogy mint Krisztus és az apostolok idejében, közvetlen a világ vége előtt is lesz egy nép, amely Isten parancsolatit tartja, és a szentírás azokat szenteknek nevezi. Ezek a kapukon menjenek be a városba. Jelen. 22, 14.

Kedves olvasó, ha azt kívánod, hogy neked is legyen szabadságod az életnek fáján, tartsd a parancsolatokat, hogy Krisztus tebenned legyen a törvénynek vége, mivel a te szívedbe is írhatja Isten akaratát. Vagy olyan akarsz lenni, mint a munkások az idézett gyárban, akik tanácskoztak, hogy kellene-e olyan rendeletnek engedelmeskedni vagy nem, mivel az egyéni szabadságot korlátolja? Addig tanácskoztak, míg a nap elmúlt, s midőn az est elfött, nem volt se munkájuk, se bérük. De hogy lesz, ha az utolsó nap eljön, amelyre már nem következik többé reggel, melyen a mulasztást helyrehozni lehetne? És íme, hamar eljövök; és az én jutalmam én velem vagyok, hogy megfizessek mindennek, amint az ő cselekedete léssen.“ Jelen. 22, 12.

Reifschwiler K. A.

— Az Üdvözítő kegyelmével mit ér neked, ha benned nem él és uralkodik.

Honnan vett Kain feleséget?

Ezzel a kérdéssel igen gyakran és nagy diadalkiáltással állanak elő a jelenkor hitetlen emberei, midőn be akarják bizonyítani, hogy a biblia ellentmondásban van önmagával. Azt mondják: Előbb az van írva, hogy Ádám és Éva volt az első emberpár, akiket az Isten teremtett. Ezeknek két fiak lett: Kain és Ábel, kik közül az egyik a másikat agyonverte. Most jön azután erre, hogy Kain elment más tartományba s ott vett magának feleséget. Ezek szerint tehát már akkor országok és népek léteztek — nem csak Ádám, Éva és Kain; és így nem lehet igaz, hogy Ádám és Éva voltak az első emberek.

Ehhez még hozzáteszik azt is, hogy az emberiség folyton felvilágosodottabbá lesz, s ezért ma már nem lehet mindent csak úgy vakon elhinni, hanem komolyan kell kutatni az igazság után. Nem lehet már többé mindent úgy elfogadni mint az a bibliában írva van. Mindezekre azt mondják, hogy ne ítéljük el oly hamar és egyoldalúan a bibliát, hanem engedjük meg neki, hogy védelmezze is magát. E célból a szóban forgó bibliai idézetet is közelebből meg kell vizsgálunk. Ez a következőképpen hangzik: »Kimenvén annakokáért Kain az Úrnak orcája elől, lakozék Nódnak tartományában, az Édennek napkelet felől való részében. És esméré Kain az ő feleségét, ki fogada méhében és szüle Hánokhot, építe várost és nevező azt az ő fiának nevével Hánokhnak.»

Nincs itt az írva, hogy Kain más országban vett volna feleséget. Nem találja azt senki sehol az egész bibliában. Így vagyunk manapság az agyon-dicsért kutatással és vizsgálódással: az emberek még annyi fáradságot sem vesznek maguknak, hogy oly könyvet mint a biblia személyesen kézbe vennék és alaposan megnézzék, mi áll benne?

Habár az említett bibliai vers mondja hogy: »Kiment annakokáért Kain az Úrnak orcája elől, lakozék Nód tartományában« — mégis helytelen ebből azt a következtetést vonni, hogy létezett volna egy más ország, melyben emberek

laktak. — Nód tartománya és a világ minden országa létezhetett már, mi helyest az Isten a világot teremtette, de ebből még nem következik, hogy azokban akkor már népek laktak. Azután figyelemre méltó az is, hogy a szó »Nód« héberül szökést vagy száműzést jelent. Ez is arra mutat, hogy ez a tartomány (Nód) addig még lakatlan és névtelen volt, s Kain bujdosása folytán lett annak első lakója és adott annak nevet.

Hasonló eset sokszor fordul elő a történelemben. Példának okáért Amerika történetéből olvassuk: »Hudson hollandi hajós volt az első, aki behajózott a Hudson öbölbe, ahol most New-York áll. Ezt tudván, nem nehéz megmagyarázni, miért nyerte ez az öböl az ő nevét — Eppen így tette Kain is Nód tartományt lakhatóvá s nevet adott neki.

Amaz a kérdésre, hogy honnan vette Kain feleségét, épp oly könnyen és határozottan válaszolhatunk. Első sorban nem úgy van megírva, hogy Kain Nód tartományában vett magának feleséget, hanem »ismeré Kain az ő feleségét«. Tehát még egyszer: nem ott vett magának feleséget, hanem »ismeré az ő feleségét«. Felesége már előbb volt, kit, mikor menekült az Úr orcája elől, magával vitt a száműzetésbe. A feleségnek a férjjel kellett menni. Így volt ez hajdanában is. — 1 Móz. 5, 3. 4. versei azt mondják: Élt vala Ádám százharminc esztendőket, mikor nemzéné az ő fiát az ő képére és hasonlóságára, nevezné annak nevét Sethnek. És voltak Ádámnak napjai, minekutána Sethet nemzette, nyolcszáz esztendőket, melyekben nemzett fiakat és leányokat. Eszerint Ádámnak Kain, Ábel és Sethen kívüli voltak még fiai és leányai. Kain nem mást mint Ádám leányát, a saját nővérét vette feleségül és ezzel nem is követett el semmi biblia ellenes dolgot. A biblia a valódi erkölcsiség forrása. Honnan venné e világ azokat az erkölcsi szabályokat, melyek általánosan érvényesülnek és kötelezők, ha nem a bibliából? Pl. a tízparancsolatban kötelelességeink egész világosan meg vannak mondva, melyet megért, igaznak és

jónak mond mindenki, és ezt még azok is elismerik, akik különben áthágják. Ami pedig a vérrokonok közti házasságot illeti, erre nézve azt tanítja a biblia, hogy az most már bűn, de kezdetben még nem volt az. Semmi sem bűn, csak az ami Isten parancsával ellentétben áll. Még akkor nem adott Isten erre nézve parancsolatot, mint Pál apostol az Athenebelieknek is mondá: »az egész emberi nemzetséget egy vérből teremtette, hogy lakoznának a földnek egész színén.« Ap. esel. 17. 26. Hogy ez megtörténhessen, az emberiségnek mindenestre egy szülőpártól kellett erednie, az első szülők gyermekeinek pedig egymással kellett házasságra lépniök. A testvériség nagy eszméje, melyet manapság — a felvilágosodás századában — oly nagyon magasztalnak, nem más, mint a biblia régi tana, melyet azonban a böles görögök és rómaiak balgatagnak és iztelennek találtak. Felvilágosultjaink némelyike szeretne ugyan bennünket ismét a régi pogány vakságba visszaterelni és azt a nagy igazságot el akarják felejtetni velünk, hogy minden ember testvér. És ez a tan azonnal meg is dől, mihelyt annak egyedüli alapját és támpontját, melyen nyugszik, elvetjük, t. i. hogy az emberek *egy pártól* származnak.

Így sokan láthatják, hogy a biblia sokkal többet mond, mint az emberek gondolnak. Ha a biblia arról is szól, hogy Kain várost épített, akkor ezt a tényt egyszerűen úgy kell felfognunk, hogy ezt az ő utódjai részére tette. A biblia adatai szerint az emberek abban az időben több száz évig éltek. Ebből is következtethető, hogy egészségök és nemzőképességök sokkal erősebb és tartósabb volt, mint a mai embereké, s ha ezt olvassuk ősszüleinkről, hogy *nemzének fiaikat és leányokat*, ezalatt sok gyermeket kell értenünk. Így megtörténhetett néhány évtized alatt, hogy már egy atya utódja is tekintélyes várost alapíthatott és népesíthetett be.

Végül megjegyezzük, hogy sok hitetlenkedő helyesebben tenné, ha felhagyna az ilyen hiábavaló okoskodásokkal és a bibliát alaposan és összefüggésben olvasná. Általában tapasztalható, hogy a

biblia ellenségei maguk nem olvassák a bibliát, vagy ha olvassák is, felületesen és előítéletekkel, minden komolyabb fáradozás nélkül lapozgatnak benne. — Sokszor oly közönséges dolgokat olvasnak ki belőle, melyek egyáltalában nem állnak benne. Komoly és gondos tanulmányozás kell ahhoz, hogy az ember a biblia mély jelentőségét felismerni és megérteni képes legyen.

A mosolygás titka.

Egy társadalmi lap a következő esetet beszéli el:

»Nem régen történt, hogy egy nőt, aki egy londoni vasuti állomáson kiszállott, egy férfiú a következő szavakkal szólított meg:

„Bocsánatot kérek, de meg akarok önnel valamit köszönni.”

„Nekem megköszönni, vajjon mit?” kérdezte csodálkozva a nő.

„Igen, önnel,” mondá a férfiú. „Vasuti kalauz voltam * városában, ahol önnel gyakrabban volt alkalmam találkozni és ön mindig egy barátságos mosollyal és jó napotval fogadott. Hígye el asszonyom,” folytatá a kalauz, „nem is gondolja, hogy mily nagy változást idézett elő ez bennem. Mindig gondolkodtam magamban — vajjon honnan veszi ön a lelki erőt, hogy ebben a barátságatlan világban még egy idegenhez is oly szívélyes tud lenni. Azt láttam, hogy mosolygása nem volt színlegese. Nem tudtam a dolognak sokáig nyitjára jönni, míg egyszer egy reggel ön egy kis bibliát hozott a kezében. Akkor értettem meg mindent. Valóban csak onnan származhatott az a jó indulat. Midőn azon éjjel munkából hazatértem, én is vettem magamnak egy bibliát, amelyet a mai napig szorgalmasan olvastam, és most már megismertem én is Krisztust, aki képes volt engem is mindenkit vidám tekintettel üdvözölni. Ezért akarok önnel köszönetet mondani.”

Bizonyságtételek a gyülekezetek részére.

White E. G.-től.

(Folytatás.)

Egy jogosulatlan megkülönböztetés.

Vajjon megmutatta-e valamikor az Úr, hogy csak akkor kell a bizonyságtételeket elfogadni, hogyha az Úr azokat közvetlenül egy látásban megadja? Én azért ismételtén említem ezen ügyet, mert annak félreértése veszélyezi sok lélek üdvösségét. Éppen azt akarja a Sátán, hogy a figyelmeztetéseket ne vegyenek komolyan. Azok, kik farizéuskodnak, elárulják a Megváltójukat a legnagyobb ellenségei kezébe és olyan utakat követnek, amelyek veszedelemre és örök szomorúságra vezetnek. Úgy mint a régi farizéusok ők is ebben a véleményben vannak, hogy Istennek szolgálnak. Az Úr Jézus mondja, hogy mit fognak azok cselekedni: »Az atyafi az ő atyafiát halálra adja, és az atya az ő fiát; és támadnak a magzatok az ő szüléikre és azokat megöletik.« Máté 10, 21. Az Úr megengedett nekem sokat tapasztalni az ő szent munkájában, és amíg ő engemet életben tart, nem fogok megszűnni figyelmeztetni és inteni azon értelem szerint, amelyet nekem a szentlélek ad, akár elfogadtatik, akár nem. Nem dicsekedhetek saját bölcseséggemmel, hanem csak eszköz vagyok az Úr kezében, azon munkát elvégezni, amit reám bízik. Azon oktatás, amelyet én szó által vagy írás által a gyülekezetekkel vagy egyes lelkikkel közlöm, azon világosságot képezik, amelyet az Úrtól nyertem. Azt igyekeztem veletek közölni, amit a szentlélek már évek óta az én szívemben megnyilvánul.

És most, kedves atyámiai, felkérlek, hogy az Úr nevében, ne álljatok akadályul énközöttem és a nép között, hogy azon világosságot elfordítsátok, amelyet az Úr az ő gyermekei részére adott. A kritizálás és kifogás által ne remissítsetek meg annak befolyását. Ne higyétek, hogy a magyarázat által lehetne azoknak komoly figyelmeztetéseit kikérülni, vagy hogy tehetségtekben lehetne megmondani, hogy mi azokban

világosság és mi nem. Hogyha pedig a bizonyságtételek nem egyeznek a szentírással, akkor jogotokban áll azokat megvetni. Krisztus és Biléal nem férhetnek össze. Az Úr Jézus Krisztus kegyelméért, ne keltsetek kételyt senki szívében valami gondatlan megjegyzés által, amely által az Úr munkája megakadályoztatik. Ne legyetek botránkozó köve senkinek.

(Folytatás következik.)

Imanapi előadások.

Megjegyzés az imanapokhoz.

Ismét letelt egy év örömeivel és bánataival, és új alkalmat ad az Úr népének imára gyűlni. Az imanapok a következők: dec. 14–23-ig, péntek este, szombat délután, vasárnap este, szerdán este, és megint péntek este, szombat délután és végre vasárnap este. Ilyen sorrend szerint alkalma nyílik minden gyülekezeti tagnak részt venni ezen fontos istenítiszteletekben. Minél közelebb jutunk a véghez, annál szükségesebb lesz az Urat keresni imában. Az Úr azt mondja a bizonyságtétel lelke által, hogy: »A megígért szentlélek ajándékáról igen kevesen gondolkodnak. A következmény az, hogy lelkileg elhálnak. Sokszor hagyják magukat a világi dolgok által lekötni és így elhanyagolják a lélekben való nevedést. Így az Úr népe sok áldást veszít.« Tovább a 106. oldalon azt találjuk: »Nagy idők előtt áll az Úr anyaszentegyháza, és nagy áldások fognak reája következni, hogyha engedi magát az igazság ruhájával felruházni. Most kell minden egyes tagnak tévedéseit megvallania és egymáshoz közelgetniök. Kedves testvérek, ne engedjétek semmi befolyásnak, amely Istentől elvezet. Ne beszéljétek nézeteltérésekről, hanem egyesüljétek az igazságszeretetésben. Közeledjétek az Úr Jézushoz, aki diadalommal megkoronáz minden hű küzdő lelket.«

Igyekezziünk ezen imanapok alkalmával mindezen szép tanácsok szerint járni. Az imaórákat mint rendesen megkezdjük énekléssel és imával, amely után az imaheti cikket olvassa fel az,

aki erre előre ki lett jelölve. A felolvasók olyanok legyenek, akik jól és értelmesen tudnak olvasni. A felolvasókban változás is lehet, hogyha több alkalmas egyén is van a gyülekezetben. A bibliai versek felolvasásában is különbözők vehetnek részt, a gyülekezetvezető felszólítására. Az imák rövidek legyenek. Az adakozás a második szombaton (dec. 22-én) történik, mely célra már szombaton d. u. dec. 15-én kiadandók a borítékok. Gondoljuk meg, kedves testvérek, hogy még sok millió lélek van a sötétségben. »Aki áldásban vet, az nagy áldással fog aratni.» *Schuberth H. F.*

1. előadás. — 1906. december 14-én.

A szentlélek munkája a váltság tervének elvégzésében.

Danielis A. G.

»Mert úgy szereté Isten e világot, hogy az ő egyetlenegyszülött Fiát adná, hogy minden, valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök életet vegyen.»

A bűnbánó és szenvedő emberiség iránt való nagy szeretete hozta Isten fiát erre a bűnös világra. Az ő eljövetele e világra minden időnek legnagyobb eseménye. Ő volt az Emmánuel — az »Isten velünk« Személyes összeköttetésben élt az emberekkel, vigasztalta a szomorúakat, meggyógyította a betegeket, és meghalt mindenekért.

Miután missióját e földön elvégezte, visszatért az Atyához — visszatért azért, hogy a váltság munkáját véghez vigye, amelyet az ő halála által lehetségessé tett.

Eltávozása előtt azt mondta: Hanem veszitek a szentléleknek erejét minekutána eljövend titeátok és lésztek nekem tanúim.« Mindezekből azt láthatjuk, hogy a szentlélek Krisztust helyettesíti ezen a földön. A szentlélek Krisztus képviselője az emberek között és azt a munkát végzi az emberek szívében, amit Krisztus végezett volna, hogyha itt e földön maradt volna. Ezen magasztos igazságról a bizonyágtételek könyve a következőket mondja: »A Megváltó azt mondta az ő felfesztése

előtt: Én pedig kérem az Atyát, és má vigasztalót ad nektek, hogy veleték maradjon mindörökké, tudniillik az igazságnak lelkét.« Ján. 14, 16. Krisztus személyesen nem lehetett mindenütt. Azért a hívőknek javára vált, hogy elment, maga helyett egy oly vigasztalót küldvén, aki mindenütt jelen lehet. A szentlélek a legnagyobb és leghathatósabb ajándék, amit Isten az embernek adhat. Enélkül Krisztus áldozata hiába lett volna. Ezen isteni hatalom nem jelenik meg külső ábrázatban, hanem láthatatlanul viszi véghez isteni teltségével az ember szívében azon munkát, melyet a világ Megváltója lehetségessé tett.

Ezen megígért áldás, hogyha hit által elfogadjuk minden más áldást magával hoz. (Desire of Ages, 799–804. old.)

Ezen idézetek feltüntetik előttünk a szentlélek dicső munkáját e földön és az anyaszentegyházban. A szentlélek Krisztus képviselője e földön, és a vezető a gyülekezetekben.

Mint Krisztus képviselője, a szentlélek minden lehető elkövet azon célból, hogy a bűnösöket a hitre vezesse és hogy a Krisztusban való váltságot elfogadják. A gyülekezeteknek legnagyobb szükségük van a szentlélek által való keresztségre. Isten kijelentette az ő népének az utolsó időre szóló igazságot. De csupán az igazság elméleti ismeretével bírnival nem elégséges. Az életadó isteni lélekre, ezen minden áldást hozó erőre van szükségünk.

Hogyha majd az egek csatornái megnyílnak, és az életadó szentlélek a lelkekre száll, akkor nagy változás fog bekövetkezni a gyülekezetekben, a konferenciák körében. A dolgoknak egy új rendje fog létrejönni.

Ne engedje senki ezen imahetet lefolyni anélkül, hogy a szentlélek ne hozná létre szívében azon változást, amelyet *csak egyedül ő hozhat!* Menjünk be titkos kamaránkba és leborulva kössünk új szövetséget az Úrral. Közelgessünk az Úrhoz és valljuk meg minden tévedéseinket és ne hagyjuk félbe ezen munkát mindaddig, amíg a megígért áldást meg nem nyerjük.

A szentlélek működése szívünkben igen sok áldásokat fog hozni. Először

megmutatja nekünk a mi bűneinket (János 16, 8). A holt lelkiismeretet öntudatra ébreszti, úgy hogy a jót a rossztól könnyebben tudjuk megkülönböztetni. A szombatnapot nagyobb óvatossággal fogjuk ünnepelni és az adakozásunkban pontosabbak leszünk. Ezen láthatatlan erő minden bűntől megszabadít, és a szívet teljesen megtéríti Istenhez.

A szív gonosz indulataival való küzdelemben a szentlélek nem hagy bennünket magunkra, hanem mindenkor segítségünkre siet. A keresztyén természetfölötti erővel szemben küzd, de természetfölötti erő támogatja is. Az ég összes angyalai segítségére jönnek minden hívő léleknek. A szentlélek, Krisztus képviselője eljő hozzánk, hogy a küzdelemben ő legyen a vezér. (Desire of Ages, 411. old.)

A feltételek.

Mint az evangéliumból származó egyéb áldások elnyerésére bizonyos feltételek betöltése szükséges, éppúgy a szentlélek elnyerése végett is szükséges bizonyos föltételeknek eleget tenni. Ezek pedig a következők:

1. Engedelmesség.

Péter apostol, midőn a zsidók nagy tanácsa előtt védte magát, azt mondta: »És mi vagyunk neki ezekről bizonyosságai, amelyeket mondunk, és a szentlélek is, kit az Isten adott azoknak, akik neki engednek.« (Ap. csel. 5, 32.) Így tehát az engedelmesség az egyik feltétele a szentlélek megnyerésének; és pedig mindjárt az első könnyen megérthető és mindent magába záró feltétel. Hogyha ezt a szó legszorosabb értelmében vesszük — talán az egyedüli is. A szentlélek által való keresztelezés nem következhetik be ott, ahol engedelmesség nincs.

2. Igazság — szentség.

A szentlélek szent lévén, csak szent helyen lakhatik. »Avagy nem tudjátok-e, hogy a ti testetek a bennetek lakozó szentléleknek temploma, melyet vettetek Istentől? Ha valaki az Isten templomát megszeplősíti, elveszti ezt az Isten.

1 Kor. 6, 19; 3, 17. Csak azon szív telhetik meg szentlélekkel, amelyből minden bűn ki van tisztítva. A hívő léleknek tudnia kell, hogy az Úr mindennap megmos bűneinktől. Mindaddig amíg egyetlenegy bűnnek helyet adunk, távol tartatik a szentlélek tőlünk. Krisztus azért birt a szentlélek teljességével, mert: »szerette az igazságot és felette igen gyűlölte a hamisságot.« Zsid. 1, 9.

3. Az én felfeszítése és megtagadása.

Ezen feltétel talán a legnehezebb, és igen nagy próbára teszi a hívő gyülekezeteket. Ha ki akar énutánam jöni, tagadja meg magát és vegye fel az ő kereszttét és kövessen engem. Máté 16, 24. »Mert aki Krisztusé, a testet megfeszítette az ő indulataival és kívánságaival egybe.« Gal. 5, 24.

Az én és a test ugyan egy. Az én t meg kell tagadni és a test et meg kell feszíteni, hogy a bűnnek teste megerősleüljön. Róm. 6, 6. »Mert a testnek bölcsesége ellensége Istennek, mert az Isten törvényének nem enged; mert nem is lehet.« Róm. 8, 7. Azon tény, hogy a test, az én ellensége Istennek és az ő szent törvényének, azt bizonyítja, hogy egészen meg kell tagadni és felfeszíteni azt. Az ő embernek meg kell halni.

4. Keserűséggel ne illessétek az Istennek szentlelkét.

A szentlélek nem úgy jön el mint egy ellenmondást nem tűró uralkodó, hanem mint alázatos segítő, hogy tanítson, vezéreljen, intsen és támogasson bennünket. A szentlélek még saját jogos helyét sem foglalja el erőszakkal, hanem csak meghívás után tér be hozzánk. Hogyha azt kívánjuk, hogy állandóan maradjon, akkor mindennap újból kell jelenlétében gyönyörködni. El kell fogadnunk mindenkor oktatásait, és követnünk kell kijelentett szavait.

Hogyha pedig ezeket nem tesszük, akkor micsoda értelme van az ő jelenlétének? Minek maradná-e még nálunk? Ezek komoly kérdések. Éppen ebben igen sokan a szentlelkét keserűséggel illetik. Hogyha a szentlélek intéseit,

A szentlélek működése a missiói területeken.

Spicer W. A.

tanításait és figyelmeztetéseit el nem fogadjuk, akkor esendesen eltávozik. Erre pedig következik sötétség, zavar, vakság és a bűnök rabsága.

5. A szolgálatra való átadás.

Az Úr egyházának legmagasztosabb hivatása a szolgálat. Kövessetek engemet, és azt mivelem, hogy embereket halásszatok. »Mégáldalak és íme — légy áldás. 1 Móz. 12, 8. »Amint minden ember vette az ajándékot, azonképpen sáfárkodjatok abból, egymásnak, mint az Istennek külömb, külömbféle ajándékának jó sáfara. 1 Pét. 4, 10. Megváltott a szolgálatra, ez az Isten terve. Ilyen értelemben az Úrnak gyülekezete a »világnak világosa», a földnek sava.

A szentlélek képessé teszi Krisztus követőit az evangélium hirdetésére. Először diadalmat ad nekik a bűn fölött és azután tanúkul állítja oda őket azok elő, kik még távol vannak az üdvösségtől. Mielőtt elvált a Megváltó tanítványaitól erre nézve azt mondta: Hanem veszítetek a szentléleknek erejét minekutánna eljövend titeket; és léstek nekem tanúim. Ap. csel. 1, 8; Luk. 24, 47–49.

Mindezekből azt láthatjuk, hogy az Úr csak akkor adhatja az ő szentlelkét az ő népének, hogyha hajlandó lesz minden szellemi és anyagi tehetségét felhasználni az elveszett emberiség megmentésére. Hasztalan a szentlélek teljességeért könyörögni, hogyha ninesen hajlandóság ezen kötelességünket betölteni. A szentlélek Krisztusnak a világba küldött láthatatlan követe, hogy a megváltás munkáját végbevigye. Az egyház pedig a szentlélek látható eszköze, amely által bizonyosságot akar tenni minden ember előtt Krisztusról, hogy higgyjenek őhenne mint Megváltóban.

— És adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek, és elvészem a kő szívet a ti testetekből, és adok néktek hús szívet. És az én lelkemet adom belétek, és ezt cselekeszem, hogy az én parancsolatimba járjatok, és az én ítéletimet megőrizzétek és megeselekedjétek azokat.

Az összes missiói területeken folyó munkából azt láthatjuk, hogy a szentlélek munkálódik.

Jóllehet, hogy a missiói bizottság némelykor vonakodik kiküldeni munkásokat, de a gondviselés nem engedi meg ezen késedelmet. Nem az emberek keze az, ami működik ezen nagy munkában. Lehetséges, hogy hiányzik sokszor az anyagi segítség, de annak idejében mindig találatik út és mód a költségek fedezésére. Így előre halad az igazság ügye, mert maga az Úr vezeti diadalomra.

Nem esoda, hogy már a világ is észre veszi, hogy ezen munka körülveszi az egész földet. Jelenések 14. részéből olvassuk, hogy a hármias angyali üzenet minden nemzet, nép és nyelvezethez el fog jutni. Amit János akkor látásban látott, azt most szemünk előtt látjuk beteljesedni.

Valóban a Krisztus második eljöveteleéről szóló üzenet átjárja már az egész földet. Az északi tengerektől kezdve egészen a déli földekig mindenütt talál tatnak tanúi az igazságnak. Tekintsük meg a térképet; alig létezik földrés ahol még nem volna legalább egy missiói állomásunk.

A szentlélek készítette az utat.

Ezt olvassuk a bizonyágtételek egyik könyvéből: Hogyha mindenki elfogadta volna a harmadik angyal üzenetét 1844-ben, akkor most már régen el lett volna végezve az evangélium hirdetése.

A történelemből láthatjuk, hogy már akkor is az út elő volt készítve, és hogyha hittel folytatták volna a munkát, akkor be lehetett volna fejezni.

Az elmúlt nyáron a friedensau konferencián találkoztam egy öreg testvérrel Bajorországból, aki már 1844-ben hallott az első angyal üzenetét. Egynehány évvel azután a szombatot kezdte ünnepelni anélkül, hogy tudta volna, hogy vannak mások is, kik azt teszik. A friedensau nagy gyülekezet az első nagy gyülekezet volt, amelyet életében meglátogatott.

Midőn Armstrong testvér az elmúlt évben gyülekezeteket kezdett tartani Ceylonban, tudomására jutott, hogy egy-néhány Tamil keresztyén megtartja a szombatot. Ő erre megüzente nekik, hogy ő is tartja. Erre egy küldöttség meglátogatta őt Colombóban. Midőn azt hallották Armstrong testvértől, hogy igen sokan tartják már a szombatot, nagyot bánultak és kérdezték, hogy hogyan tudták meg.

Midőn Armstrong t. kérdezte, hogy hogyan tudták meg ők, azt mondták, hogy egy öreg Tamil tanítótól a községükben, aki a bibliából olvasta, hogy az Úr szombatját kell ünnepelni. Erre ők mind elfogadták.

Ezekből és hasonló esetekből láthatjuk, hogy milyen alaposan volt már az út készítve a szombatigazság elterjesztésére 1844-ben. De akkor sokan visszafordultak és nem fogadták el a harmadik angyal üzenetét. Így kicsinyből kellett ismét fejlődni. Most már megint mindenfelé elterjedt. Nagy változások előtt állunk. Ezt más missziói társulatok is látják, s azt mondják:

„Az utóbbi öt év alatt nagyon átváltozott a helyzet a missziói földeken. Hasonlót nem látott a világ a római birodalom elesése óta. Minden készül Krisztus eljövételére.»

Valóban az Úr lelke hatalmasan működik a népek között.

Egy nagy munka Európában.

Régen a munka igen nehezen ment Európában. De most már máskép áll minden.

Ott is előrehalad a munka, ahol meg vannak tiltva a nyilvános bibliai előadások. Hallottuk, hogy Oroszországban egy alkalommal egy csapat rendőr ki lett küldve, hogy egy keresztségünket megakadályozzák, de ahelyett védőinkké kellett lenniök olyan ellenségektől, kik azon szándékkal jöttek, hogy a testvéreket megöljék. Arról is hallunk, hogy Romániában egy rendőr elfogadta az igazságot és megkeresztelkedett, aki a rendőrségtől hivatalosan ki lett küldve kámkedni. Az igazság áthatotta szívét és megtérítette.

Arról is hallunk továbbá, hogy az igazság már a királyok elé is eljutott és hogy az egyszerű lelkek is örömmel fogadják el, így pl. Spanyolországban ahol azt kérdezte egy lélek egy misszionárius testvértől: „Hol van az a ház, ahol Jézusról prédikálnak? Egy másik, midőn az igazságot legelőször hallotta, azt mondta: „Ezt kereste édes atyám és azt mondta, hogy valamikor jönni fog valaki a teljes igazsággal. Én tudom, hogy ez az.»

Kedves testvérek, nem mondotta-e már régen az Úr a bizonyágtétel lelke által, hogy vannak őszinte lelkek a föld minden részeiben, akik várnak ezen igazságra? Ezekhez kellene sietni. Most már Lissabon városában Portugáliában is van egy kis csoport.

Nagy-Britániában az utóbbi négy év alatt annyian jöttek az igazságra, mint addig 20 év alatt. Skandináviában is előrehalad a munka. Laplandba a jeges földre is küldenek munkásokat. Abessyániába, az ősi Ethiopiába is készülnek munkásokat küldeni, ahol az apostolok ideje óta a hetedik nap szombatot megtartották, és ahol még mai napig szent napnak mondják. Islandban a vallásos folyóiratainknak több előfizetője van mint akármelyik más vallásos vagy politikai lapnak az egész szigeten.

Előrehaladás Afrikában.

Most nemrégén nyitottak meg testvéreink egy missziói állomást a Kafferek földjén. A Kafferek már régen hívtak bennünket. Továbbá a német testvérek megkezdték a munkát egy új helyen, Német-Kelet-Afrikában, úgyszintén angol testvéreink Ugandában. Azt írják a testvérek onnan, hogy sokkal több tanuló jelentkezik mint amennyit tudnak befogadni az iskolába. Hyatt testvérnek egy ifju a solusi iskolából azt írta: „Népem nagy sötétségben van, nem tudok nyugodni se éjjel se nappal. El kell mennem népemhez, mert elvesznek a sötétségben. Óhajtom életemet feláldozni érte.»

Végre sikerült Sierre Leoneban, a nyugat-afrikai tengerparton megalapítani a munkát, ahonnan már többször visszatartották missionárusainkat. Az elmúlt

esztenően megalapodott a missziói munka Algierban Éjszak-Afrikában, ahol már egy kis gyülekezet is alakul. Így az Afrikában gyűjtött világhosszágok mind lényesebben égnék.

Azon hatalom, mely Ázsiát mozgásba hozza.

Ázsiában, ahol a világ lakosságának fele él, nagy erővel halad előre az Úr munkája. — George doktor t. azt írja Törökországból, hogy szép számmal lettek megkeresztelve és a munka jól folyik.

Indiában és Burmában új területekre léptek a missziói munkásaink. Mindenütt várnak a jelenvaló igazságra.

Dél-Kínában a Hakka nép között öt fiatal ember felvette a keresztséget. Amoyban az igazság esodálatos módon elterjed.

Egy ifju kínai prédikátor nagy áldással munkálódott, midőn hazájába vissza kellett térni a népen segíteni, amelyet a kolera pusztított. A munka közben ő is megkapta a betegséget és meghalt. Akkor nem tudtuk megérteni, hogy miért engedte az Úr meghalni, mikor oly nagy szükségünk van a kínai munkásokra. De halála után atyja és testvérei is elfogadták az igazságot.

Honnan a vasút mentén is megnyitottak egy új missziói állomást. A munka Kínában nagy veszedelemmel jár, de az Úr megtartja az ő népet.

Japánból, Korcából, Singaporeból, a csendes óceáni szigetekről, valamint Ausztráliából a legbátorítóbb híreket kapjuk. Nincsen visszaesés a munkában sehol. Javában is képviselve van az igazság. Így van a nyugat-indiai szigeteken valamint Közép-Amerikában is, ahol több mint három ezer testvérünk van. Mexikóban, ahol eleitől igen nehéz volt a munka, most már előtérbe lép. Az Úr lelke hatalmasan működik ezen katolikus földeken úgy, hogy maguk a protestánsok is bámulnak azon, hogy olyan sok katolikus megtér az igazi evangéliumhoz. Kérdezik, hogy miért van az adventistáknak nagyobb eredményük a katolikusok között mint nekik. Mi csak a jelenvaló igazságnak tudjuk azt tulajdonítani. A dél-amerikai

testvéreink is nagy örömmel tudostan bennünket az ottvaló munka előrehaladásáról.

Így a macedóniai hívás felénk hangzik mindenfelől. Siessünk segítségre. Áldozzuk magunkat, pénzünket, mert a munka nagy és hamar elvégzendő.

A világ minden részében vannak már lelkek, kik örülnek az igazságnak. Egy szombatnapon, miután már hetek óta töltöttem a tengeren, leszálltam a hajóról Dél-Amerikában és egyenesen mentem egy szombati iskolába, ahol nagy örömmel tanulmányoztuk az Úr munkájának előrehaladását. Megmondtam nekik, hogy nemsokára el lesz végezve a munka és akkor haza érkezünk. Kedves testvérek, *caliban már nemsokára haza érkezünk*, mert az Úr megtartja szavát és beteljesíti hű imádó népének kérését. *Amen. Jürel Uram Jézus.*

3. előadás. = 1906. december 16-án.

Az Isten titkának gyors elvégzése.

Conrad L. R.

Az Efézusbeli gyülekezethez írott levélünk tárja az Úrnak tervét a világegyetemben lakozó lényekre nézve, t. i. hogy mindeneket az idő teljességében egy testbe akar szerkeszteni és pedig Krisztus Jézusban. Eféz. 1, 9, 10. Ez a nagy munka az evangélium titkát képezi. Ezen levél 4. részéből kitünik, hogy még mielőtt a világ létezett, a Mindenható már úgy végezte, hogy Krisztusban összereszkerti az egész világegyetemben lakozó lényeket egy családba.

Amit Isten kezdetben tervezett, azt, mint Kol. 1, 16-18-ból látható, Krisztus által meg is valósítja.

A bűn közbejötté ideiglenes zavart okozott — de csak ideiglenest, — mert Isten titka nem lesz feltartva ezen idegen befolyás által.

A bűn első következménye az volt, hogy egyik testvér a másikat megölte. Az idő lefolytával mindenféle idegen érzelmek keletkeztek Ádám fiai között. — faji gyűlölet, nemzetiségi gyűlölet, társadalmi gyűlölet, vallási gyűlölet és személynél gyűlölet — míg utoljára az

egyik a másik ellen támadt. Sőt Isten népének is nehéz volt az egységet megtartani. Végre két nemzet lett belőle — Jüda és Izráel. Ezek is gyakran egymás ellen küzdöttek. Jüda és Samária között kitört az ellenségeskedés úgyannyira, hogy a zsidó nem is ivott abból a pohárból, amelyből egy samaritánus ivott. A galiléai zsidó nem volt oly nemes mint a Judeából származó zsidó, és a pogányt tisztátalan ebnek tekintették. Ha tovább megyünk, azt találjuk, hogy igen nagy ellenségek voltak a farizéusok és a szaduceusok, és a közönséges nép nem is mert a papsághoz közeledni. Így sikerült a Sátánnak az emberek értelmét megzavarni Isten titkára és tervére nézve. Még a tizenkét tanítványnak is nehéz volt a rangkülönbség nézetétől megszabadulni. Nekik, úgy mint nekünk azt mondja: Erről esmérük meg mindenek, hogy én tanítványaim vagytok, ha egymást szereténditek. Ján. 13, 35. És a Megváltó utolsó imájában azt kérte az ő Atyjától: Hogy mindnyájan egyek legyenek; . . . hogy elhigye a világ, hogy én tetőled bocsáttattam. Ján. 17, 21. Most már pedig az Isten ama titka megnyilvánult, mert a Krisztus tanítványai között való egység bizonyítja, hogy Krisztus elküldte a szentlelket Istennek örökkévaló terve szerint.

Ezen leckét kellett az apostoloknak tanulniok, addig nem jöhetett el a pünkösti tapasztalat, míg teljes egységre nem jutottak. Akkor sokan voltak Jeruzsálemben, de mindegyik saját nyelvén hallotta az örömhírt. Zsidó és pogány egyaránt meg lett térítve. Nemsokára Samáriába is eljutott az ige, ahol egy másik pünkösti tapasztalatot nyertek. Ap. csel. 8, 14–17. Midőn ezt későbbben halották a körülmetélkedésből való, hogy a körülmetélkedetlen pogányok is megnyerték a szentlelket, igen bámultak. Ap. csel. 10, 44, 45.

De még akkor is szükségessé vált egy nagy gyűlés megtartása, hogy a többiek is értsék meg azon titkot, amely zsidót, pogányt, férfút és nőt egyaránt Krisztus családjába, egyenlő joggal egyesít.

A keresztfán való halál bizonyítja,

hogy minden nép és nyelvezet részére nyitva áll az út az Atyához, hogy egy lélekben egyesüljenek ezen egy testbe, ezen egyetlenegy lelki házba, Krisztus egyházába, amelyben ő a szegeletkő.

Pál apostol meg akarta értetni ezen titkot minden emberrel. A mennyei lények előtt is megnyilvánul, mert az angyalok, kik látták, miként sikerült Sátánnak a mennyei családot kettészakítani, azt is látni fogják, hogy az Úr újból egyesítheti az ő szentlelke által a mennyben és a földön lakozó lényeket egy családba. De nem csak látják, — hanem részt is vesznek ezen nagy váltás munkában, és mint szolgáló angyalok támogatnak bennünket küzdelmünkben. Eféz. 3, 15.

Erre nézve inti az apostol a hívőket a lélek egységére, mert a gyülekezet *egy test, egy lélek* — egy hitben, egy reménységben. (Olvasandó Eféz. 4, 4–13.)

Hogy ezen egység létre jöjjön, Krisztus feláldozta önmagát a keresztfán, hogy az anyaszentegyházat megtisztítaná; hogy ne legyen benne semmiféle tökéletlenség. Ez igen nagy titok. Nemcsak saját életünkben kell hogy látassék a Krisztus, hanem lássuk őt minden testvérünkben, testvérnénkben, eltekintve a származásától és nemzetiségétől.

Ami az Úr öröktől fogva tervezett, azt fogja a mi napjainkban végbe vinni. Az evangélium munkája a hetedik angyal trombitálása alatt be lesz fejezve. Éppen a jelenkorban látjuk, hogy a világ népei haragra készülnek. Nemzet támad nemzet ellen, nyelvezet nyelvezet ellen, vallás vallás ellen. A gazdagok lenyomják a szegényeket, a szegények viszont szembe szállanak a gazdagokkal. Az osztályharc mindenütt folyik. Rettenetes állapot ez.

Ezekkel szemben pedig megindult a jelenvaló igazság mozgalma, amely épp most halad át az egész világon és befolyásol minden osztályt úgy, hogy gazdagok, szegények, kicsinyek és nagyok egy családba, egy testvériségbe egyesülnek Krisztusban.

Ezen munka folyik az egész világban, Európában, Ázsiában, Afrikában, Amerikában és a tengernek szigetein. Akik ezen igazságokat elfogadják, értik és

érzik, hogy egy családból valók, és hogy testvéreik vannak minden éghajlat alatt. Dacára annak, hogy Oroszországban a forradalom dühöng és ember ember ellen küzd, mégis vannak százak — ezrek, ezen nagy ország különböző nemzetei között, akik nemcsak szeretik egymást, hanem egy értelemmel egyesültek a végre, hogy Ázsia belső részében is folytassák az Úr munkáját egész Mandzsuriáig. Míg Dél-Európában a görög meggyilkolja a bolgárt, a román kergeti a görögöt, és a magyar gyűlöli az osztrákot: a hékesség evangéliuma átváltoztatja ezen emberek szívét úgy, hogy képesek lesznek egymást szeretni.

De nemcsak a nemzetiségi gyűlöletet szünteti meg az evangélium, hanem gazdagokat és szegényeket is egyesíti munkájukban és tervükben. A gazdagok bőven, a szegények tehetségük szerint támogatják a misszió munkát. Most már nemcsak az alsóbb néposztályokból térnek meg az igazságra, hanem tekintélyes és tanult egyének elhagyják világi hivatásukat és egyesülnek Isten népével, mintán tapasztalják, hogy csak azok valóban bölcsesek és gazdagok, kik Isten gyermekei.

Most már körülbelül tizenhárom ezer lélek fogadta el az igazságot Európában. Ezek egyesültek azon célból, hogy a jelenvaló igazságot terjesszék nem csak Európa minden részeiben, hanem Ázsiában, Afrikában és a tengerek szigetein.

Adja az Úr, hogy ezen imahét szolgáljon az Isten népének egyességére, hogy minden akadály el legyen távolítva akár a családi körben, a gyülekezetben, vagy akár az Úr munkájában. Most már szét vagyunk szórva a világ minden részében ezrével is tízezzével, és hogyha mind át leszünk hatva az Úr lelke által, akkor a munka hamar el lesz végezve és az Úrnak terve befejezést nyer, amelyet ő már a világ teremtése előtt elhatározott: hogy Krisztusban egyesítve legyenek mindenek, akik a mennyekben és a földön vannak.

4. előadás. — 1906. december 19-én.

Az idején és későn való eső.

Prescott W. W.

(Felolvasandó Jól 2, 23-32).

Ezen szavak, melyeket az Úr Jól proféta által kimondott, e jelenvaló időre vonatkoznak és igen nagy fontossággal bírnak az Úr népére nézve.

Ezen jövendölésben az Úr megígéri az ő népének, hogy ki fog pótolni minden hiányt és kárt lelkiileg és anyagilag a későn való eső által, a szentlélek kitöltése által.

Ezen profétálás az *idején való* esőre vonatkozó részében a szentléleknek pünkösd napján történt kitöltése által beteljesedést nyert. Erre vonatkozólag azt olvassuk:

(Felolvasandó Ap. csel. 2, 1-16).

Ezen profétálásra való hivatkozás után Péter apostol egyszerű szóval megmagyarázta, hogy Krisztus feltámadása már előre ki volt jelentve a proféták által. Az apostol szavai azonban nem hatották volna át szívüket, hogyha a szentlélek nem lágyította volna meg. Beismerték, hogy ártatlant ölték meg. Félelemmel és rettegéssel kérdezték: Mit eselekedjünk atyámfiai férfiak? Péter pedig mondá nekik: Térjete meg: és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a tünöknek bocsánatjokra, és veszítete a szentléleknek ajándékát . . . Akik azért örömet vevék az ő beszédjét, megkeresztelkedének, és megszaporodának azon a napon mintegy három ezer lélekkel. (Ap. csel. 2, 37-41). Így a szentlélek kitöltése után az ígének magja hamar kikelt és gyümölcsöt hozott.

Ezen nagy munka tovább folyt pünkösd után is, úgy hogy a csodák és jelek által sokan hittek az Úr Jézusban. Sőt azt olvassuk, hogy: »Az Isten beszédje nevedeké vala, és sokasáuk vala a tanítványoknak számok Jeruzsálemben és a papok is nagy sokan engednek vala a tudománynak.« (Ap. csel. 6, 7). Így az apostolok a szentléleknek erejében munkálódtak István haláláig és Pál apostol megtéréséig és amíg tanúi lettek az igazságnak nemcsak Jeruzsá-

leben, hanem Judeában, Samariában és a földnek mind végső határáig.

Ilyen eredményeket hozott az »idején való eső«. Egyszerű szavak a szentlélek által áthatva a legnagyobb bűnösöket és a legelfogultabb jellemeket legyőzték és meghódították. Ezen időszak a legcsodálatosabb volt Ádám napjai óta. Azok boldog napok voltak az Úr egyházára nézve.

Az »idején való eső« — a pünkösdi áldás napjai óta már majdnem ezerkilencszáz év folyt le, amely idő alatt először a hittől való elszakadás, azután a sötét középkor, és végre a reformáció története töltötték be a történelem lapjait. Most már a második adventről szóló nagy mozgalom, amint előre ki is jelentetett a proféták által, vonja magára az egész világ figyelmét. Ezen nagy munka elvégzésében a Jelenések könyve 14-ben említett három angyali üzenet egyesül »egy másik angyal hatalmas üzenetével, amely jött az égből.« Jel. 18, 1. Ez azt jelenti, hogy a nagy adventi mozgalom éppen a végső időben fölötte nagy hatalommal terjedni fog a »későn való eső«, a szentlélek kitöltése által. Azon angyali üzenet, amely egyesül a harmadik angyal üzenetével meg fogja világítani az egész földet. Az adventi mozgalom 1840-44-ben Isten nagy erejének megnyilatkoztatása volt. Akkor az első angyal üzenetét minden a világban létező missiói állomáshoz vitték, sőt sok országban olyan nagy feléledés történt mint a reformáció idejében. Mindezt pedig túl fogja szárnyalni a harmadik angyal üzenete.

A pünkösdi tapasztalatok ismétlődni fognak. Ahogyan megadatott az idején való eső — a szentlélek ajándéka — az evangélium hirdetésének kezdetén, éppúgy adatik a későn való eső a munka végidején, hogy a gabona megérjen. Azon profétálások, melyek az evangélium kezdetén beteljesedtek, be fognak teljesedni a »későn való eső« eljövetele által is, hogy a munka be legyen fejezve. »Megismerjük jóvoltát, és eljutunk az Úr kegyelmének ismeretire, hozzánk készült az ő kijövetele mint a hajnal, és eljő hozzánk mint az eső, mint a földnek alkalmas idejebeli esője.« Hóseás 6, 3.

»Bánjátok meg azért és térjete meg, hogy töröltessenek el a ti bűneitek, (a szentek felett való ítéletkor, ami most van 1844 óta) minekutánna eljövendének a meghívésítésnek idei az Úrnak színetől. És elbocsátja azt, aki nektek először hirdettetett, a Jézus Krisztust. Ap. esel. 3, 19, 20.

»Az Úrnak szolgálói fényes arccal helyről helyre fognak sietni, hogy a mennyből származó üzenetet terjesszék. Ezrek meg ezrek veszik fel és a föld minden részeibe elviszik. Nagy jelek és csodák fognak történni az Úrnak gyermekei által. Ezekkel szemben a Sátán is nagy csodákat fog művelni úgyannyira, hogy tüzet fog alá bocsátani az égről. Eközben a világ népei állást foglalnak.

Az igazság nem annyira vitatkozás útján fog terjedni, mint a szentlélek ereje által. A bizonyítékok megelőzőleg tudomására adattak az embereknek és az elhíntett mag akkor fog gyümölcsöt hozni. Az elterjesztett iratokat elő fogják venni és elolvassák és az engedelmes lelkek minden akadályt, akár a családi körben, akár a társadalmi életben, le fognak győzni és az Úr népéhez csatlakozni.« (Great Contr. 610 612. old.)

Már évek óta élünk a harmadik angyal üzenetének idejében és azért kellene az Úrnak ama szavait emlékeztünkben tartani: »Kérjete az Úrtól esőt alkalmas időben, és az Úr felhőt szerez, és záporosót ad nektek, és kinek kinek füvet az ő mezejében.« Zak. 10, 1. Már most is látjuk ezen ígéret beteljesedését, és hogyha az Úr népe alázattal keresi őtet, akkor az áldás teljességét fogja tapasztalni, és a nagy munka meg lesz rövidítve és elvégezve igazságban.

5. előadás. — 1906. december 21-én.

„Azt nekem tettétek.“

Evans J. II.

»Aki titeket befogad, engem fogad be; és aki engem befogad, azt fogadja be, aki engemet elbocsátott. Aki be fogadja a profétát proféta nevébe, a proféta jutalmát veszi, és aki az igazat

befogadja igaznak nevébe, az igaznak jutalmát veszi. És aki italt ad egynek e kicsinyek közül, csak egy pohár hideg vizet tanítványnak nevében; bizony mondom néktek, nem vesztí el annak jutalmát. Máté 10, 40-42.

Ezen szavakból láthatjuk, hogy hogyan veszi azt a mi mennyei Atyánk, hogyha embertársainknak szolgálunk. Az Úr nem csak áldást hanem jutalmat ígér a szolgálatért. »Aki az igazat befogadja, ... az igaznak jutalmát veszi.«

Mily lélekemelő ezen gondolat, hogy az Úr úgy veszi a mi szolgálatunkat, mintha neki személyesen szolgáltunk volna!

Ez csakugyan kicsiny dolog, egy elfáradt vándornak egy tanítvány nevében egy pohár hideg vizet adni, és mégis az Úr azt is megjutalmazza. Minden esekély fáradságot, amit az ő ügyének előmozdítására teszünk, meg fog jutalmazni az Úr.

Hogyha a szentírást olvassuk, kétféle emberosztályt fogunk találni. Van olyan ember, aki csak önmagának él; — csak a maga szükségleteiről gondoskodik. Mások ellenben magukról megfeledkeznek és a legnagyobb odaadással felebarátaiknak szolgálnak.

Íme egynehány példa: Kain, aki nagy indulatában gyilkossá lett testvéreinek; Ésau, aki egy eledelért eladta elsőszülöttségi jogát; Bálám, aki aranyért arra vállalkozott, hogy Isten népét megátkozza; Júdás, aki a Megváltót egy pár ezüstpénzért elárulta.

Mily nagy ellentétet képeznek ezekkel szemben Nőé, Ábrahám, Mózes, Dávid, Dániel, Pál apostol stb., ezen nemes férfiak, akik feláldoztak minden földi érdeket, hogy kötelességüket beteljesítsék!

Igen kellemetlenül érint bennünket az olyanok említése, akik csak önmaguknak éltek, ellenben mily jóleső, azokról hallani, akik a másoknak való szolgálatot életük főcéljának tartották. (Felolvasandó Máté 25, 31-46.) Ebből láthatjuk, hogy Krisztus az utolsó pillanatig szolgált az emberiségnek. Nekünk hagyta ezen példát, hogy őt kövessük és ha úgy szolgálunk másnak mint ahogy ő nekünk szolgált, akkor *neki* *lettük.* »Mert éheztem, és ennem adta-

tok, szomjúhoztam és innom adtatok ... fogoly voltam és meglátogattatok.«

Mily magasztos gondolat; ha nem is lehet mindnyájunknak kimenni pogány földekre, akkor otthon a családi és szomszédai körben lehet alkalmat találni másoknak szolgálni. Nagy szolgálatot teszünk Krisztusnak, ha gyermekeinket helyesen felneveljük, úgy hogy azután ők is részt vegyenek az evangélium terjesztésében.

Eljött már az idő, hogy az ifjú testvéreink seregenként menjenek az idegen földekre a munkát folytatni ott, ahol az idős testvéreink már feláldozták életük legnagyobb részét. Föl kell menteni őket és az igazság zászlaját még messzebbre vinni. Eljött már az idő, midőn az Úr népének mon. ...a kell, hogy menjünk föl és bírjuk a földet,« mert az összes jelekből láthatjuk, hogy a megígért Kánaán már nincs messze.

A föld népei az utolsó nagy küzdelemre készülnek. Az Úr lelke működik az embereknek szívében. Most kell őket a menyegzői lakodalomra hívni.

Nemcsak a missiói munkások szaporítására kell törekednünk, hanem az adakozásban is legyünk szorgalmasabbak. Ebben a tekintetben már látható az előrehaladás az utóbbi esztendőben. 1905-ben körülbelül egy millió koronával több dézsma folyt be missiói pénztárunkba, mint az azelőtt való esztendőben. Hogyha aránylag ilyen emelkedés lesz az 1906. esztendőben is, akkor a missió munkára több mint 5 millió korona fog egyházunk pénztárába befolyjni.

A munka is gyorsan terjed. Az elmúlt évben több mint négyszázezer koronát kiadtunk a külföldi missiónkra. Eddig még nem voltunk képesek minden hívásnak eleget tenni.

Hogyha minden egyes tagja a gyülekezeteknek a rendes dézsmáján, kívül minden hétnek első napján bármilyen esekély összeget is félre rakna a külföldi missió céljára, amint azt az amerikai testvéreink rendszeren teszik, akkor sokkal nagyobb tehetséggel folytathatnók a missió munkát idegen földrészekén.

Az Úr munkájának folytatására való költségeket megszerezni egy igen lényeges feladat. Az adakozásra való fel-

„Az ajtó előtt.“

White E. G.

hívást nem kell tohernek, hanem előjognak tekinteni. Isten legyen mindenben munkatársunk. Nemcsak szeretni és imádni az Urat, nemcsak az ő szent napját megtartani, hanem a dézsmát és a többi adakozásokat is az ő szent munkájának előrehaladására hozni: előjogunk. Így mindenkinek lehet része ama nagy munkában. Már a távol földrészekben a pogányok között vannak lelkek, akik szegénységükből is támogatják ezen munkát. Ha nincs mit adakozniok, akkor szombatnapon nem esznek, s az étel árát elteszik a missió pénztárába. Még onnan is jött segítség, ahonnan nem is vártunk, és tehetségükön fölül segítettek. Épp nem régen érkezett egy levél Afrikából egy 50 koronás utalvánnyal.

Midőn Amerikában a testvérek 500.000 koronát kértek az elmúlt esztendőben, az adakozások oly gyorsan és bőkezűen történtek, hogy rövid idő alatt 600.000 gyűlt össze. Eszünkbe juttatta a Mózes idejében való nagy munkát, midőn a szent sátort felépítették. Annyit hozott a nép, hogy végre mondani kellett: no hozzanak már.

Nem vártuk-e már régen ezen időt? Úgy fog lenni mint az apostolok idejében. Eladták a vagyonukat és az apostolok lábainál letették a pénzt.

Ne legyen-e célunk, hogy 5 millió koronát adakozzunk egy esztendőben a missió munkára? A mi egyházunknak 80.000 tagja van. Ha mindegyik körülbelül 65 koronát adhatna, akkor már kifutná. Ez pedig nem lehetetlen. Ha éppen ebben az évben nem is érhetjük el, de nemsokára eljő az az idő is.

Úgy legyen, és e végre imádkozzunk és munkálódjunk, és ne felejtjük el, hogy az önzés csak fájdalmat, az önfeláldozás pedig nyugalmat és megelégedést és gazdag áldást hoz.

— „Azért szerelmes atyáimiai erősen és mozdíthatatlanul álljatok, bővölködvén mindenkor az Úrnak dolgában, mivelhogy tudjátok hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrnak.“ 1 Kor. 15, 58.

Jézus ismét eljön. Ezt megígérte az ő tanítványainak mielőtt eltávozott e földről. »Ne háborodjék meg a ti szívetek,« mondá, »az én Atyámnak házában sok hajlékok vagynak: ... Elmegyek, hogy megkészítsem nektek a helyet; ismét eljövök és felviszlek titeket énmagamhoz, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.«

Krisztus Urunk eljövételének napja és órája nem lett kijelentve. Ő maga mondá tanítványainak, hogy ő ki nem jelentheti azt. Ennek dacára mégis bizonyos jeleket adott, amelyekről meg tudhatja a földön lakozó emberiség, hogy az idő közeledik.

»Akkor,« mondá, »lesznek jelek a napban, a holdban és a csillagokban.« »A nap meghomályosodik, és a hold nem fénylik és a csillagok lehullanak az égről.« »A földön a pogánynépeknek szorongattatások, tanácsokban megfogyatkozásnak miatta, mivelhogy a tenger és a hab zúgni fog.« És akkor meglátják az embernek fiát eljönni a felhőben hatalommal és nagy dicsőséggel. És ő elküldi az ő angyalait trombitának hatalmas szavával és az ő választottit egybegyűjtik a négy szelekről.

A napban, holdban és csillagokban való jelek már beteljesültek. Azóta földrengések, szélviharok és dőghalálok sok emberéletet elpusztítottak. Hétről hétre ismétlődnek a rettenetes katasztrófák szárazon és vizen és mint intó szó figyelmeztetnek a közeledő végre.

A kegyelemidő nemsokára lejár. Már régóta inti a szentlélek az embereket a megtérésre, de nem engedelmeskedtek. Most pedig mind az ő népének, mind a világi embernek szól az ő ítéletei által. Igen sokan, akik eddig még nem hallották az igazságot, csatlakozni fognak az Úr népéhez ebben az utolsó időben.

Éppen most szólítja munkára az Úr az ő népet. Ne gondolja senki, hogy a munka be van fejezve. Meg kell mondani a népeknek, hogy a jelek beteljesednek, különben sokan meghalnak

anélkül, hogy az élet világosságát megismerték volna. Tegyük meg kötelességünket! A vég igen közel van.

Mint az Úr népének kötelességünkben áll az Úrnak utat készíteni. Mindenütt, még a legtávolabb eső földeken is kell a tiszta evangéliumot hirdetni. A mezőről és a mindennapi élet foglalkozásaitól az Úr fog magának munkásokat elhívni. Ezek a tapasztalatokban gazdag munkásokkal együtt, nagy erővel és eredménnyel fogják az igazságot terjeszteni. A legnagyobb akadályok el fognak tűnni. Meg fogják hallani és megértik az üzenetet mindenütt. Az emberek meg fogják tudni, hogy mi az igazság. Így a munka előre fog haladni, míg csak az egész földön meg nem tudják az Úrnak törvényét, és azután eljő a vége.

Midőn az Úr eljő, sokan, akik nagy világosságot nyertek az Úrtól, el fognak ítéltetni. Akkor majd belátják, hogy megérdemlik a reájuk mért büntetéseket. Akkor majd meg fogják érteni, hogy mily nagy áldozatot hozott a Megváltó értük, hogy mennyit szenvedett, hogy a haláltól megmentse őket. De akkor kiáltanak a hegyekhez, hogy rejtessenek el annak színe előtt, akinek keresztre feszítését követelték.

»Mikor pedig eljövend az embernek Fia az ő dicsőségével és mind a szent angyalok övele, akkor ül az ő dicsőségének királyi székében; és gyűjtetnek ő eléibe minden népek és elválasztja őket egymástól; mint a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. És állítja a juhokat jobbkeze felől, a kecskéket pedig balkeze felől.»

»Akkor ezt mondja a király azoknak, kik az ő jobb keze felől lesznek: jertek el én Atyámnak áldottai, birjátok az országot, mely megkészítettet nektek e világ fundamentumának felvettése előtt.» Így üdvözli a Megváltó azokat, kik örökre övele fognak lakni.

Jézus eljő, — eljő nagy dicsőséggel azokat magához venni, akik az ő parancsolatit megtartották. Ő nem felejtkezik meg az ő ígretéről.

Akkor feltámadnak azok, akik meghaltak volt a Krisztusban, és boldog viszontlátás lesz a hívó családok tagjai között.

Ez az idő igen közel van. »Még csak egy kevés idő vagyon, míg meglátjuk a királyt az ő dicsőségében.»

Az emberi nyelv nem képes a hívők megjutalmazását körülírni. Csak azok tudhatják meg, akik meg fogják látni. A mennyei pásztor vezeti az ő nyáját friss forrásokhoz. Az élet fája minden hónapban hozza gyümölcsét. Az élet folyója oly tiszta mint a kristály. A mellettük plántált fák árnyékában járnak a megváltottak. A messzire elterjedő mezők és szép hegyek gyönyörű látványt fognak képezni és a tiszta folyóvizek mellett az Úr népe lakhelyet talál. »Mert lakozik az én népem békességnek hajlékában és bátorságos sátorokban és gazdag nyugodalmokban.» »Nem hallatik többé a te földeden ragadozás, pusztítás és rontás a te határidban, és a szabadulást hívod te kőfalaidnak és kapuidnak a dicséretet.»

»És házakat építven azokban laknak, és szállókat plántálnak s azoknak gyümölcsében esznek. Nem építnek, hogy más lakják abban; nem plántálnak, hogy más egye annak gyümölcsét... és az ő kezeiknek munkájával sok ideig élnek, az én választottim.»

Ott nem lesz többé könyhullatás, halottak temetése, sem keserűség, sem jajgatás... »mert az elsők elmúltak.« »Es nem mondja ezt a lakos: Beteg vagyok; mert a mely nép abban lakozik, megszabadul az ő bűnéről.»

Az új földön csak egyedül az igazság fog honolni. Mert künn marad minden tisztátlanság és hazugság.

»Ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból, és megmosták s megfehérítették ruháikat a Báránynak véreben. Annakokaért vagynak az Isten széke előtt és szolgálnak neki éjjel és nappal az ő templomában.»

7. előadás. — 1906. december 23-án.

A profétálás ajándéka.

Irwin G. A.

A profétálás ajándéka azért a legnagyobb a szentlélek ajándékai között, mert az által kijelenti az Úr a jövő

eseményeit. A szentlélek ezen ajándéka által »szóltak az Istennek szent emberei«, akiknek kimondott szavai mint »igen erős proféciai beszéd« és mint sötétségben világoskodó lámpás» megtartásunkra szolgál. Mint a Jézus Krisztus kijelentése, elénkbe tárja mind azon dolgokat, amelyeknek meg kellene hamar lenniök.»

Célja.

Jób 33, 14-17-ben azt olvassuk: »Íme az erős Isten, ha egyszer vagy kétszer szól is, nem érti azt az ember. Álom által, éjjeli látás által, mikor nagy álom száll az emberekre, amikor az ő ágyasházakban alusznak, akkor megjelenti az embereknek fülökben, és az ő tanítását azoknak szívekben megpecsételi. *Hogy az ember elhagyja az ő cselekedetét és hogy a kevélységet az emberből kivegye.*« Sokszor a mi terveink nincsenek összhangzásban Isten akaratával. Mondá a bölcs Salamon: »Az ő utával előgszik meg az elméjében elfordult ember, eltávozik pedig ennek társaságából a jó férfiú.« Péld. 14, 12. Sokszor kevélység uralja tetteinket, és elhomályosítja minden nemesebb gondolkodásunkat. Az Úr pedig, aki szeret bennünket, figyelmeztet, hogy a veszedelemtől megóvjon.

Ennek megvilágítására például szolgálhat Nabukodonozor király esete, a melyről Dán. 4. r. szól. Isten egy látás által figyelmeztette a királyt, hogy ne legyen kevély. Miután Dániel proféta megmagyarázta az álmot, azt mondotta neki: »Annakokáért, óh király . . . a te vétkeidet igazsággal váltsd meg, és a te hamisságodat szegényekhez való irgalmassággal: íme léssen orvossága a te vétkednek! Hogyha a király ezen tanácsra hallgatott volna, akkor meg lett volna kimélve azon nagy és szomorú megaláztatástól, amely reá következett. A keserű lecke után aztán bevallotta, hogy »a felséges Isten uralkodik az emberek birodalmokon, és az ő akaratja szerint cselekszik az égnek seregeiben és a földön lakozók között, és nincsen aki az ő kezét megbántsa, és mondja neki: Mit cselekedtél? És azokat, akik járnak kevélységben, megaláztatja.«

Nehemiás 9, 29-ből látjuk, hogy a

profétálás ajándéka továbbá azért adott, hogy azokat visszatérítse, akik elhagyták az Isten parancsolatit. Az Isten törvénye az ő trónjának alapja és az ő jellemének kifejezése. A törvény, amely »igaz« és »jó«, nem tanuskodhat jóságunkról, igazságunkról, míg annak megfontói vagyunk. Így a profétálás ajándékának közbelépése által visszavezettetik az ember a törvényhez, hogy végre mind a törvény, mind a profétálás bizonyágot tegyen az élet igazságról. Róm. 3, 21. A bizonyágtételek azért adattak nekünk, hogy az elhanyagolt ígéket ismét felvegyük. Hogyha pedig ezeket is mellőzik, akkor a szentlélek teljesen el van zárva a lélektől. Így tehát, milyen további eszköz marad még az Úr rendelkezésére?

A 119. zsoltárban az Úr lelke szól azon üzenetekről, amelyek adatnak egyes személyeknek és egész gyülekezeteknek a profétálás lelke által, és

»Az ő tanubizonyosságainak«

nevezi el. Jelen. 19, 10-ben a profétálásnak lelke a Jézusról való tanubizonyosságoknak neveztetik. Ezen két kifejezés azonos. Lásd még ezenkívül Nehemiás 9, 26, 30, 31.

Ezékiel és Jeremiás profétálásai az akkori időben uralkodó bálványimádás ellen irányultak. Évek hosszáig kérte Jeremiás proféta Joákim királyt, hogy hagyja el a gonoszság útját és térjen vissza Isten törvényéhez. A király pedig nem hallgatott, és így, midőn az utolsó figyelmeztetést felolvasták a király előtt, az ő saját késével egyik lapot a másik után kivágott a könyvből és a tűzbe dobta, míg az egész könyvet meg nem semmisítette. Jer. 36, 22, 23. Az Úr szavára Jeremiás proféta ismét leírta az első könyvnek tartalmát és hozzá ki lett jelentve a királynak, hogy az ő földjéből ki lesz pusztítva »minden ember és minden állat,« és hogy maga a király meg lesz ölve: »holt teste pedig elvéteik nappal a hévre, és a dére éjszaka.« Jer. 36, 29, 30. Jer. 22, 18, 19-ből olvassuk ezen jövendölés beteljesedését. Minekutánna a holttest a nap alatt hevert »és nem siratták őtet, számárnak temetségével temették el a Jeruzsálem kapuin kívül.«

Ezen történetek olvasása után képe-
sek lehetünk jobban megszívlelni a »Bi-
zonyságtételek« V. könyve 576. oldalán
írt következő szavakat: »Az érthető és
felfogható bizzonyságtételnek hatással, és
az életre teljes befolyással kell lennie;
máskülönben Isten átka utóléri az ő
népét mint régen Izráelt.« Ezen szavak
teljes összhangzásban vannak Hóseás
12, 13-al: »És a proféta által felhozta
az Úr Izráelt Egyiptomból és a proféta
által szabadította meg.« Hogyha Mózes
nem lett volna, Izráel egyenesen vissza-
ment volna Egyiptomba, miután a Siniai
hegynél kitört az egyenetlenség. Azért:
»Bízatok a ti Uratokban Istentekben
és legyetek bátorságosok, higyetek a pro-
féták beszédeinek, és jó szerencsések
lésztek.« 2 Krón. 20, 30.

Miként a múltban az Úr profétái
íránt való engedelmség által egyes
emberek, valamint egész népek megtar-
tattak, úgy történt és történik az a
jelenvaló nemzedék idejében is.

Péld. 29, 18-ban a következő szava-
kat találjuk: »Mikor nincsen a mennyei
látásnak tudománya, a nép elszakad
Istentől; aki pedig megtartja a törvényt,
őh mely igen boldog az!« Ebből látjuk,
hogy mily rettenetes következménye
lesz a profétálási ajándék megszűnésének.

396 éven át Krisztus születéséig nem
volt proféciai látás. A papok rendszeren
tartották a ceremóniai istenítiszteleteket,
de emellett a legnagyobb képmutatás
és úlszentelkedésben éltek. A tíz paran-
csolatot sokféle emberi hagyományok alá
eltamették. Épp azon időben az igaz-
ság alátekintett az égről az emberek
fiaira, de sötétség beborított a földet és
homályosság a népeket.

Pál apostol találóan szól azon idő-
ről a Rómabeliekhez írott levele 1. részé-
ben 19–32. Az emberiség lelkiállapota
kikerülhetlenné tette Krisztus felfeszí-
tését.

1 Kor. 12. r.-ben Pál apostol említi
a szentlélek különböző ajándékait. Az
Úr gyülekezetét az emberi testhez hason-
lítja. Azt mondja: »Továbbá a mi úz
a lelki ajándékokra, atyámfiai, nem
akarom, hogy azok felől is tudatlanok
legyetek.« Azután elmondja, hogy min-
den egyes tagnak a gyülekezetben adatik

egy ajándék. Az összes tagok egy testet
képeznek — Krisztus testét . . . A szem
igen hasznos tag a testben, — hogyha
megsérül, akkor az egész test sötétség-
ben marad. A szem pótolhatatlan. A
régi időkben a profétákat »nézőknek«
nevezték. 1 Sam. 9, 9. A nézőknek pedig
hivatása az volt, hogy lássanak. Ésaías
30, 8–10.

Ezek szerint az Úr egyháza, amely
Krisztus testét képezi, hogyha néző nél-
kül vagy proféta nélkül van, akkor vak.
Egy vak egyházat könnyen lehet félre-
vezetni. Az egyház története elszaka-
dására vonatkozólag, nemesak Krisztus
születése előtt, hanem Krisztus születése
után is bőséges tanuságoí szolgáltat ezen
tény bizonyítására.

A profétálás ajándékára vonatkozólag
Pál így folytatja oktatását: »Hálákat
adok az én Istenemnek . . . hogy min-
denekben meggazdagodtatok őbenne . . .
minden tudománnyal. Amint megerő-
sítettetek a *Krisztus felől*
való bizzonyságtétel, annyira hogy semmi
ajándék nélkül nem szűkölködtök, vár-
ván a mi Urunk Jézus Krisztus ~~aján-~~
jelenését.« 1 Kor. 1, 4–8.

Ezen versek különösen arra a népre
vonatkoznak, amely várja az Úr eljő-
vetelét, és amelynek nem szabad hátra
maradni semmi ajándékra nézve. A pro-
fétálás lelke sem fog hiányozni. De
még sokkal többet mond az apostol. Nem
csak a profétálás ajándéka lesz az Úr
gyülekezetében, a többi ajándékok is, de
csak akkor jelennek meg a gyülekezet-
ben, miután a profétálás ajándékát elfo-
gadták. »Amint megerősítettetek tiben-
netek a *Krisztus felől való bizzonyság-
tétel*,« úgy megerősítettetek ennekutána a
többi ajándékok is. Azon nép, amely
a profétálás ajándékát, a szentlélek leg-
nagyobb ajándékát, visszautasítja, nem
fogja soha a többi ajándékokat meg-
kapni; mert alig lehet nagyobb vétket
elkövetni, mint éppen azon eszközt meg-
vezni, amely által az Úr vezetni az em-
bereket.

A világ minden korszakában még
mindig adatott az embereknek világosság
és kegyelemidő, hogy Istennel kibékül-
jenek. De ezen kegyelemidőnek is van
vége. A szív annyira megkeményedik,

hogy a szentlélek már nem képes áthatni. Akkor az édes hívó szó, a gyengéd figyelmeztetés elnémul.

E nemzedék idejében találatnak sokan, kik éppúgy járnak mint régen a hitetlen zsidók.

Dacára annak, hogy a szentlélek erejét tapasztalták szívükben, még mindig ragaszkodnak hitetlenségükhöz. Isten inti őket a megtérésre, de ők nem hajlandók beismerni, hogy tévedésben vannak, és így visszautasítják azon segítséget is, amely által megmentethetnek.

Így tette azt Izráel régen. Akháb király Ilyés profétát ellenségének tekintette, midőn a proféta hűségesen átadta a királynak azon üzenetet, a melyet az Úrtól kapott. Így a jelenkorban is gyűlölik az Úr szolgálóit, kik a bűn ellen fel mernek szólalni. A bibliai igazság, Krisztus igazsága szembe száll az erkölcsi tisztátalansággal és az igazságtalansággal, és a bűnösök szíve tele van előítéllettel még nagyobb mértékben mint idejében. Krisztus nem kereste azt, amit az emberek kedveltek. Az ő egész élete dorgálásul szolgált a bűnösöknek, akik visszautasították. Így most is az Úr igazsága megdorgálja a bűnös emberek életét, és azért ezer meg ezer visszautasítja a világosságot. Így sokan kételkednek a szentírásban, és inkább választják a sötétséget mint a világosságot. De nem akarják tudni, hogy az ilyen eljárás az örök életbe kerülhet. Aki Isten szavában kételkedik, nem fogja azt soha megérteni. Az igazság el van rejtőzve az ő szemei elől, míg végre a megkeresett büntetés utóléri.

— Hiába kérünk több ajándékot Istentől, hogyha azokat nem becüljük meg kellően, amelyeket már adott.

*

— Az ember nem azért bűnös, amiért vétkezik, hanem azért vétkezik, mert bűnös.

*

— Minő orcával állasz te bírál, ki rajtad keresi a maga képét és hasonlatosságát?

Bibliai leckék.

Tanulmányok a vallásnak otthon való gyakorlásáról.

1. lecke. — 1907. január 5-ére.

Az otthon.

Kérdések.

1. Mi volt a teremtésnek koronázó munkája? 1 Móz. 1, 26-28.

2. Mily szoros rokonságban voltak a mi ősszüleink egymással? 1 Móz. 2, 22-24; Eféz. 5, 31. Lásd az 1. megjegyzést.

3. Hová helyeztette az Úr az első emberpárt? 1 Móz. 2, 8.

4. Mely leírás adatik otthonukról? 9. 10. v.

5. Mely szomorú változást okozott a bűn? 1 Móz. 3, 22, 23.

6. Mi következett még tovább? 1 Móz. 3, 16-19.

7. Melyik állás illeti a férfit a családban? Eféz. 5, 23; Tít. 2, 4, 5. Lásd a 2. megjegyzést.

8. Mire intetnek az asszonyok? Eféz. 5, 22; Kol. 3, 18; 1 Pét. 3, 1, 2. Mi legyen az ékességük? 3. 4. v. Mely példa adatik nekünk? 5. 6. v.

9. Mily szép leírás adatik nekünk oly otthonról, melynek élén egy erőnyes asszony áll? Péld. 31, 10-27.

10. Miképpen tekint reá a család? 28. v. Lásd a 3. megjegyzést

11. Mire intetnek a férfiak? Kol. 3, 19; Eféz. 5, 25.

12. Mely további intés adatik a férfiaknak 1 Pét. 3, 7-ben? Miért? Lásd a 4. megjegyzést.

13. Mire intetnek a férfiak és az asszonyok? 1 Pét. 3, 8-11. Lásd az 5. megjegyzést.

Megjegyzések.

1. Éva egy bordából teremtett, amely Ádám oldalából vettetett ki. Ez azt mutatja, hogy Ádám fölött ne mint fő uralkodjék, sem pedig ötle mint alattvalóbb lábbal ne tiporassék; hanem inkább arra volt hivatva, hogy övele egyenlő állásban, ötle szeretve és oltal

mazva legyen. Mint a férfinak része, esont az ő esontjából és hús az ő húsából, a második sán-je legyen neki, miáltal kifejezést nyert az a szoros összeköttetés és szeretetteljes ragaszkodás, amelynek ezen viszonyban fennállania kell.

2. A család minden tagja az atyára tekint mint a család középpontjára. Ő a törvényadó, akinek férfias lényében más erények is megnyilatkoznak: akarat erő, becsületesség, őszinteség és praktikus hasznosság. Az atya egy értelemben a család pajza és ő áldozza az Úr oltárára az esteli és reggeli áldozatot, míg felesége és gyermekei imában és hálaadásban egyesülnek vele. Ilyen családban Jézus fog lakozni. Ésaías 8, 18.

3. Isten meghatározta az asszony misszióját. Azon asszony, aki akaratkészen escelekszik mindent, ami keze alá kerül, aki vidám elmével segít férjének a terhek hordani és gyermekeit az Úrnak neveli fel, az asszony a szó legszorosabb értelmében. Az asszony egy fontos ágában áll azon nagy munkának, mely a földön elvégzendő, hogy halandó embereket egy örökkévaló életre előkészítse, és meg lesz jutalmazva.

4. Vannak olyan férfiak a gyülekezetben, akik hívatta érzik magukat, másokat az igazságban tanítani, míg saját családjukban türelmetlenek, hibatalálóak és makacsok. Az olyanok ne tanítsanak senkit addig, amíg saját családjukban türelmes, istenfélő emberek nem lesznek. 1 Kor. 9, 27.

5. A házasság, mint az életre való összeköttetés, jelkepezi Krisztusnak az ő gyülekezetével való egyesülését. Azon indulatot, amelyet Krisztus az ő gyülekezte iránt tanúsított, tanúsítson férj és feleség is egymás iránt. Ne a férj, se az asszony ne keresse az uralkodást. Az Úr megadta nekünk azon alapelveket, amelyek ezen viszonyban irányítsák bennünket. A férj szeresse a feleséget úgy mint Krisztus a gyülekezetet szereti; és a feleség tisztelje és szeresse az ő férjét. Mind a kettő ápolja a szeretetnek lelkét és egyenlő igyekezettel kerüljek mindazt, amivel egymást megszoríthatnák vagy a mi közötrük a békés egyetértést megzavarhatná.

2. lecke. — 1907. január 12-ére.

A szülők és gyermekek közötti viszony.

Kérdések.

1. Ki adott nekünk a gyermekeket? Zsolt. 127, 3; 1 Móz. 33, 5; Péld. 23, 24, 25.

2. Mily intés adatik a szülőknek gyermekeikre nézve? Eféz. 6, 4; Kol. 3, 21.

3. Mi a következménye annak, ha jól lesznek nevelve? Péld. 22, 6. Mily

leírás adatik ily módon nevelt gyermekekről? Zsolt. 144, 12.

4. Mi a szomorú következménye annak, ha a gyermekek igazi fegyelem és engedelmség megtanulása nélkül nőnek fel? Péld. 29, 15. Lásd az 1. megjegyzést.

5. Leghelyesebb módon mutatják-e ki szeretetüket azon szülők, akik elmulasztják, gyermekeiket fegyelemben tartani? Péld. 13, 24.

6. Miért dorgálja meg az Úr gyermekeit? Zsid. 12, 5-20.

7. Ha az Úr gyermekeit a szeretetben megdorgálja, mily szellemben tanítsák a szülők gyermekeiket a fegyelemre és engedelmségre?

8. Mily szorgalmasan és komolyan tanítassanak a gyermekek az Úr parancsolatiban és rendeletiben? 5 Móz. 6, 6-9; Zsolt. 78, 5. Miért? 5 Móz. 11, 18-25.

9. Kinek példája jegyeztetett fel nekünk a dologra nézve? 1 Móz. 18, 17-19; lásd Jób 1, 5.

10. Mi mondatott nekünk Éli fiaira nézve? 1 Sám. 2, 12.

11. Megkísérelte-e Éli, rossz életmódjuktól elterelni és őket jobb útra vezérelni? 22-25. v. Lásd a 2. megjegyzést.

12. Mely rettenetes szavak vannak feljegyezve Éli bűnére nézve, aki elmulasztotta fiait jól nevelni? 1 Sám. 3, 11-14.

13. Micsoda a vég idejének egy kiváló bűne? — A szülők iránti engedetlenség. Lásd 2 Tim. 3, 1, 2.

14. Ki felelős ezen állapotért, a szülők vagy a gyermekek? Lásd a 3. megjegyzést.

15. Milyen szép példa adatik a szülőknek Anna életében? 1 Sám. 1, 9-11. 26-28.

Megjegyzések.

1. «Olyan gyermekek, akik féktelen akarral és ellenőrzetlen szenvedélyekkel férfiakká és asszonyokká felnőnek, rendszerint későbbi életükben is olyan életmódot viselnek, amely Isten akarata ellen van.»

2. «Éli nem vezérelte családját azon alapelvek szerint, melyeket az Úr a család vezetésére adott. Ő saját ítéletének adott helyet. A gyöngéd atya elnézte fiainak hibáit és bűneit gyermekkorukban, mivel azt hitte, hogy rossz hajlamuk idővel elvész. Ma is sokan ebben hibáznak. Azt hiszik, hogy jobb módot találnak

gyermekük nevelésére, mint amelyet az Úr igéjében mutatott. Téves felfogást táplálnak és azzal mentegetik magukat, hogy: „Ők még nagyon fiatalak a büntetésre. Várjatok, míg öregebbek lesznek, akkor a dolgot jobban lehet velök megértetni.” Eképpen hagyják a rossz szokásokat nőni, míg második természetűé válnak.

9. Nincs nagyobb csapás egy családra nézve, mint az, ha a gyermekeknek mindent megengednek. Ha a szülők gyermekeiknek minden kívánságait tekintetbe veszik és nekik azt is adják, amiről tudják, hogy nem jó: a gyermekek nemsokára elveszítik a szülők, Isten és emberek iránti tiszteletet és Sátán akarati szerint rendelkezik fölöttük. Egy rendfelforgató család befolyása nagyterjedelmű és ártalmas hat az egész emberi társaságra.

10. Isten kárhoztatja a mulasztást, amely a bűnöket és büntetéseket könnyen veszi, valamint azt a felületességet is, melynek következtében a gyermekek bűnös, rossz szokásait az úgynevezett keresztyéni családokban a szülők idejekorán észre nem veszik. A szülőket gyermekeiknek hibáiért és esztelenségeiért magas fokban tartja felelősnek. Isten nemcsak Éli fiait, hanem Elit is megbüntette átkával, és ezen rettenetes példa intésül szolgáljon a jelenleg élő szülőknek.

3. lecke. — 1907. január 19-ére.

A gyermekek kötelességei szülei iránt.

Kérdések.

1. Tanuld az ötödik parancsolatot! 2 Móz. 20, 12.

2. Mi mondatik ezen parancsolatról? Eféz. 6, 2. Miért? Lásd az 1. megjegyzést.

3. Mily intés adatik a gyermekeknek szüleikre nézve? Kol. 3, 20; Eféz. 6, 1. Lásd a 2. megjegyzést.

4. Melyik további intés adatik az ifjúságnak e dologban? Péld. 1, 8, 9; 23, 22.

5. Mi lesz annak áldásos eredménye? Péld. 4, 20-22; 6, 20-22.

6. Mit tesz egy böles fiú atyjának tanításaival és intéseivel? Péld. 13, 1; 15, 5.

7. Milyen szomorú viszony szülők és gyermekek közt lesz az utolsó napoknak egy jele? 2 Tim. 3, 1-5. Bejeljesedik-e most ezen jel?

8. Hogyan nézi az Úr ezen rossz állapotot? Péld. 20, 20; 30, 11, 17.

9. Milyen példát adott a Megváltónk szülei iránti engedelmissége által? Luk. 2, 51.

10. Micsoda nagy munka teendő még a családokban szülők és gyermekek között, mielőtt az Úr eljő? Mal. 4, 5, 6.

11. Midőn keresztelő János Ilyés lelkével és erejével eljött, milyen hatása volt annak a szülőkre és a gyermekekre? Luk. 1, 11-17.

12. Mi látható ebből azon külön munkára nézve, amely a későn való eső befolyása alatt az Úr gyermekei családjában teendő? Lásd a 3. megjegyzést.

13. Miképpen vonatkozik az azon szükségre, hogy a szentlélekben részesüljünk?

Megjegyzések.

1. Ez az első parancsolat az igérettel egyetemben és kétségkívül azon okból, mert az az első parancsolat, melynek engedelmeskednünk kell, ha e világra születünk. Az első kötelesség, melyet egy gyermek teljesíthet, az: hogy a szülőknek engedelmeskedjek.

2. A szülőknek joguk van a szeretetnek és tiszteletnek oly fokát követelni, amely más egyént nem illet. Maga az Úr, aki felelőssé teszi őket a reájuk bízott lelkekért, elrendelte, hogy az első életkorban a szülők a gyermekekkel szemben Isten állását foglalják el. És aki a szülők jogosult hatalmát megveti, Isten hatalmát is megveti. Az ötödik parancsolat nemcsak azt követeli a gyermekektől, hogy szüleik iránt tiszteletet, alázatosságot és engedelmisséget tanúsítsanak, hanem hogy szeretettel és gyöngédséggel segítsenek nekik bajukat viselni, jó nevüket megóvni és őket vénségükben támogatni és vigasztalni. Továbbá tiszteletet követel a prédikátorok és tanítók, úgymint mindazon egyének iránt, akiket Isten fontos feladatokkal ruházott fel. White E. G.

3. Miképpen a gyermekek egykor a templom udvarán énekeltek: Hosannah! Áldott legyen, aki jött az Úrnak nevében! úgy ez utolsó napokban is a gyermekek fogják az utolsó kegyelem-üzenetet a bűnös világnak adni. Midőn a mennyei lények látni fogják, hogy a felnőtteknek nem lesz megengedve többé, az igazságot hirdetni, akkor az Úr lelke a gyermekekre fog szállani, és ők fogják azon munkát végezni, melyet az idősebb munkások nem végezhetnek, mert az út elzáratik előttük. White E. G.

4. lecke. — 1907. január 26-ára.

Az ifjuság kötelességei és munkája.

Kérdések.

1. Micsoda jó tanácsot ad Salamon az ifjúságnak? Préd. 12, 3.

2. Micsoda tanácsot ad Jeremiás? Jer. sir. 3, 27. Kinek igáját viseljük? Matt. 11, 28. 29.

3. Idézz egy példát. 2 Krón. 34, 1-3.

4. Mely fontos intések adatnak nekünk Péld. 1, 8-10-ben? Hasonlítsd össze Péld. 4, 1-15-el.

5. Miképpen tiszteljék és becsüljék az ifjak a vén embereket? 3 Móz. 19, 32.

6. Minő példa adatott nekünk intésül? 2 Kir. 2, 23, 24.

7. Hogy lesz az ifjuság erre emlékeztetve Préd. 12, 1-ben? Hasonlítsd össze 12. r. 16-al.

8. Mi módon nyerhet az ifjuság igazi értelmet? Péld. 2, 1-6.

9. Mit tanulmányozott Timótheus gyermekkorában? 2 Tim. 3, 14. 15. Milyen hatása volt annak az ő életére? 1. r. 5. v.; Ap. csel. 16, 1.

10. Mi fogja az ifjuságot képessé tenni egy keresztyén életmód folytatására? Zsolt. 119, 9. 11. Lásd az 1. megjegyzést.

11. Megbízta-e az Úr az ifjuságot egy munkával? Márk 13, 34; 1 Tim. 4, 12. Lásd a 2. megjegyzést.

12. Minő találó példa adatott nekünk, amely megmutatja, hogy és miképpen lehetnek a gyermekek missionáriusok? 2 Kir. 5, 1-3. 14, 15.

13. Mit tökélt el szívében az ifju elfogott Dániel? Dán. 1, 8. Mi volt annak következménye? 17-20. v.

14. Micsoda nemes álláspontot foglalt el József, midőn Egyiptomban rabszolga volt? 1 Móz. 39, 9. Lásd a 3. megjegyzést.

15. Milyen áldást hozott ez neki? 2. 3. 23. v.

16. Mit kér mennyei Atyánk az ifjuságtól? Péld. 23, 6.

Megjegyzések.

1. Az ifju vagy a hajadon, aki örömet, boldogságot az Isten igéjének olvasásában és az imaorában találja, állandóan fel lesz üditve

az élet forrásából való friss ital által. A olyanok magas erkölcsi jellemet és gondolatbőséget fognak kapni, amelyet mások nem fejthetnek. White E. G.

2. Ifjak és hajadonok, gyűjtsetek magatoknak tudományokat. Ne várjátok, míg az emberek vizsgálás után kinyilatkoztatják, hogy készek vagytok a munkára, hanem menjetek ki az utcákra és utakra és kezdjétek el Istenért munkálkodni. Használjátok ki hűen tehetségeteket és adjátok bőkezűen másoknak azon világosságot, melyet Isten nektek adott. White E. G.

3. Az ő lelke árvendezett azon magas elhatározásnál, hogy ő Istennek hűen akar szolgálni, hogy minden körülmények közt úgy akar cselekedni, mint az a mennyei Király alattvalójához illik. Ő egész szívvel az Úrnak akart szolgálni; sorsa kísértéseinek lelki erővel akart ellentállani és minden kötelességét hűséggel teljesíteni. White E. G.

A missió köréből.

Island.

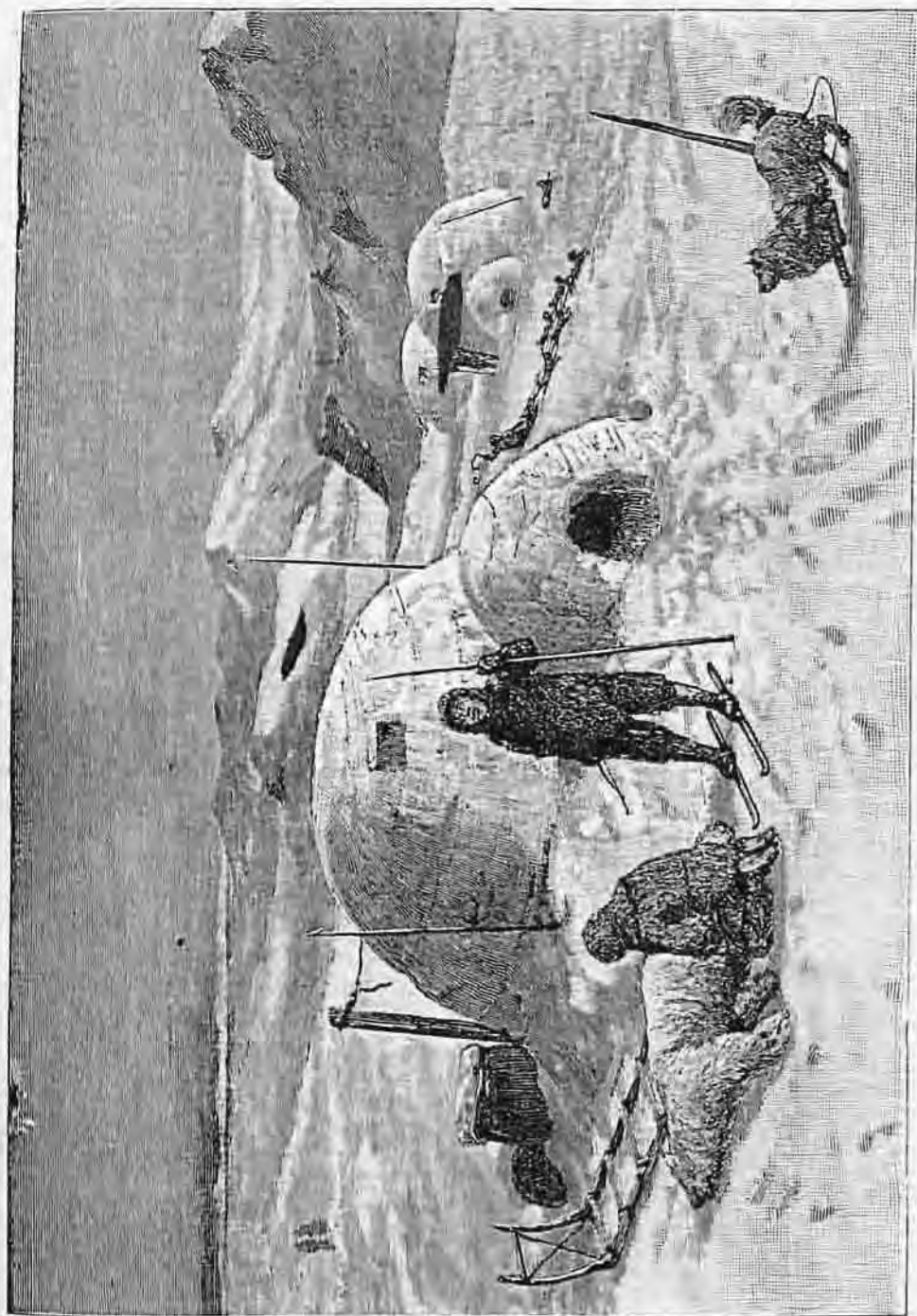
Ezen föld éghajlata és fekvése sajátos jellemet adott lakóinak. Ez nem csak a falvakban, hanem a városokban is azonnal szembe tűnik. Tekintsünk meg egyszer egy islandi házat. Ez legtöbbször agyagból van építve és falai többnyire vastagok. Teteje fűvel és agyaggal van fedve. A lakóház több szobából áll és a pajta külön áll a háztól. A ház különböző osztályai párhuzamosan fekszenek egymáshoz és mind az udvarra vezetnek. A régi házak rendszeren egy alsó szobával és némelykor még egy felsővel is bírnak. Egy nagyobb ház két alsó és két felső szobából áll. A világosság csak egy a fal felső részén levő kis ablakon át hat be és így a friss levegő is igen kevés. Köröskörül a fal mellett padok vannak, ágyak ülőhelyekkel és egy kis asztal az ablak alatt képezik egy islandi háznak egész bútorzatát. Csak nagyon ritkán lehet széket is találni. A konyha egy külön házat képez. Ez az egyedüli hely, amely fűtve lesz, mert ott az ételt készítik el.

A legtöbb ház friss levegő hiányában nagyon nedves, de ezen nem igen lehet segíteni, mert Islandban kevés fa van és a fát külföldről oda szállíttatni sok pénzbe kerülne.

A főélelmiszer tejből, szárított halakból és júhhúsból áll. A szárított halak a mi kenyereink helyét pótolják és azokat vajjal eszik. Burgonya igen ritka étel. Így az islandiaknak lehetetlen növény-

ezek más országokban levőkkel összem hasonlíthatók. Jellemzi az islandiakat, hogy nagyon szeretnek olvasni. Mindent elolvasnak, ami csak a kezükbe kerül. Alig található ember, még falu-

Eszkimo-kunyhók télen.

élelemmel élni, mert kizárólag állati táplálékra vannak szorítva.

Islandban nagyon kevés mulatság van. Az utóbbi időben néhány színház épült ugyan a nagyobb városokban, de

is, aki nem ismerné a világtörténelmet és a mai idő szociális kérdéseit és azokról nem tudná másokkal érdekesen társalogni. Különös figyelmet fordítanak az islandiak arra, hogy nyelvüket jól bírják

és azt helyesen olvassák és írják. Azáltal nyelvük tiszta maradt és más nyelvekkel nem elegyült.

Kereskedelem és iparban azonban az islandiak igen visszamaradtak. Praktikus munkáról egyáltalában nincs fogalmuk. Jóllehet egyes iparágakat eredménnyel lehetne üzni, mindazáltal gyárak például csak ritkán találhatók, és ennél fogva kényszerítve vannak, ruhájukat és egyéb használati cikket más országokból hozatni. A földművelésben is nagyon visszamaradtak. Földjük némely helyeken jó termést hozhatna, de ők a földművelést elhanyagolták és így ennek a következménye az, hogy ezen földön csak egy szegény nép lakik.

Ámbár már több éve itt vagyok és Reykjavikban, az ország fővárosában munkálkodom, mindazáltal még soha nem láttam az Úr működését úgy, mint a múlt télen. Gyülekezeteinket sokan látogatták és úgy tetszett, mintha a látogatók nagyobb érdeklődéssel fogadták volna üzenetünket. Az első hetek folya-

mán minden nap buzdító gyűléseket tartottunk, és azok végén körülbelül 40 lélek át is adta magát az Úrnak. Természetesen még sok tanulni való van nekik, de az Úr az ő áldását ahhoz is adni fogja.

Május 19-én hét kedves lelket tudunk az Úrral a keresztségben eltemetni és egyúttal 17 tagból álló első gyülekezetünket is Reykjavikban megalapítani. Most összesen 25 lélek van Islandiában, akik a jelenvaló igazságot elfogadták és hűen járnak abban.

Fraekorn (A Magszem) című folyóiratunk 4000 példányban lesz nyomtatva és előfizetőinek száma 3800. Múlt télen egy gyermekiskolát is alapítottunk, amelyet 40 gyermek látogatott és reméljük, hogy a jövő télen ezen munkát megint felvesszük. Vasárnapi iskolánk és misszióegyletünk is jól áll.

Eddig az islandiak igen lassan fogadták el az evangéliumi üzenetet, de azt hiszem, hogy munkánknek itt még jó jövője van.

Negyedévi kimutatás a magyar missiói területről

1906. július 1-től szeptember 30-ig.

Helységek	Tagok száma	Felvétel		Dézsmá		Elsőnap adom.		Imanapi adom.		Szombati iskola		Vall. irat. egyt.			
		Kereszt.	Szav.	K	f.	K	f.	K	f.	Tagok száma	K	f.	Ór.	K	f.
Arad	19	1		80	28	5	—			12	11	53		32	24
Békés-Csaba	13	4		210	65	3	32			11	10	81			
Brassó	9			59	82	9	—			9	12	—	20	9	60
Budapest	32			274	82	10	53			25	22	80		11	—
Fogarás-Dridiff	30			191	74	7	93			24	23	49		2	—
Karlówa	3			12	—					3					
Kolozs	9	0								9					
Kolozsvár	43			163	—	5	17			26	18	—	5	3	80
Kumán	11	1		113	69	1	—			11	5	93	2	1	—
Mokrin	8			31	07					10	7	98			
Nagyselyk	13			148	80	6	60			13	4	90		1	—
Nagyszében	6			23	—	2	—			4	5	—			
Nagyvárad	13			67	52	1	90			13	3	86	4	13	—
Récsé	4			160	—					4					
Róde	10	2		62	—		80			10	2	—			
Szegesvár	15	2		101	—	2	—			14	12	—	6	7	30
Székudvar	15									17					
Temesvár	8	2		60	33	3	—			8	4	04	1		
Titel	7		4							10					
Vista	34			113	44					36	8	56			
Külön-dézsmá				24	47										
Összesen	302	21	4	1897	63	58	25			263	152	90	38	80	94

Jézus, lelkem megváltója.

Jézus, lelkem megváltója,
Végy kebledre engemet;
Mert a vizek jönnek zúgva
S vihar felhőt közeleg.

Rejts el engem a veszélyben,
Míg bevégezem éltemet;
Vezess biztos révbe engem,
Aztán vedd fel engemet.

Nincsen máshol menedékem,
Reménységem csak te vagy.
Óh emelj, adj erőt nekem
És magamra el ne hagy.

Te szívem élő forrása,
Mely enyhíti szomjamat,
Óh légy szívem kútforrása,
Melyből örök lét fakad.

Jézus, mily jó benned bízni,
Véled lenni mily öröm,
Boldogság fent téged nezni
S ott maradni örökön.

Miért gyűlöli sok ember a bibliát?

Sok ember azért gyűlöli a bibliát, mert az nekik veszedelmüket mutatja, ők nem akarnak bűnösök lenni, és azért gyűlölik is azon könyvet, amely megmutatja, hogy ők szívök mélyéig elromlottak, úgy hogy semmi, éppen semmi jó nincs bennök.

Egy londoni biblia-társulat mindenféle tárgyakat küldött Dél-Afrikába, melyeket missionáriusai elárusíthattak az ottani bennszülöttek között, hogy azáltal könnyebben hozzájuk férhessenek. A tárgyak között kézi tükrök is voltak, amelyeket a mi hölgyeink is használnak. Az ottani bennszülöttek sohasem látták még saját arcukat, csupán a tó vagy folyam víztükrében, így gyorsan terjedt azon csodaszernek híre, melyben saját magát láthatja az ember, és a missionárius minden törzstől kapott meghívást, hogy látogasson el tükrével.

Az ország legbelsejében élt egy herceg, akinek azt mondták, hogy ő a legszebb nő az egész földön. Ő is hallott ezen csodálatos tárgyról és azonnal oda-

Islandi missiónk Islandon kívül még Grönlandot is magába foglalja. Az egész terület lakóainak száma 90.360. Ezt a földet legtöbbször az eszkimók lakják. Ezek érdekes földszarki népet képeznek, akik csodálatos módon alkalmazkodni tudnak szegénységes lakhelyükhöz. Az eszkimó gyorsan megöregszik. Ruháját bőrből csinálja, amelyet igen csinosan feldolgoz. Télen földből vagy négyszögletes hódarabokból készített félkerek és boltozott kunyhóban, nyáron pedig sátorban tartózkodik, ha nincs vadászattal vagy halászattal elfoglalva. Legfontosabb keresetforrásukat a cet-halászat és a foka-vadászat képezi, melynek húsa és szalonnája, nyers és főzött állapotban, mindennapi eledelüket képezi. Az eszkimók értelmes emberek és igen nagy tehetséggel bírnak az utánzásra, zenészetre és rajzolásra; sőt térképeket is rajzolnak. Az idegenek sajátosságos jellemvonásait gyorsan felfogják és gyöngeségeiket hamar felfedezik. Főnökük nincs, s mivel minden vitára vezető alkalmat gondosan kikerülnek, nincs köztük soha háború. Az eszkimók irodalma nevezetes. Könyveik legnagyobb része saját nyelvükön Dánországban lesz nyomtatva, s csak aránylag csekély rész egy Grönlandban létező kis nyomdában. A dán település az eszkimók műveltségi állapotát sokban javította. A nyugati parton lakó bennszülöttek, akik azelőtt számtalan szellemeséget imádtak, már régóta keresztyének és iskolákkal is bírnak.

Ostlund Dancil.

— *Megadod-e dézsmát?* A kik a keresztyének közül az ő földi javaikból a dézsmát meg nem adják, az olyanok az Urat fosztják meg s be fog rajtuk teljesedni: »Aki szűken vet, az szűken is arat.« Fájdalom, hogy sok gazdag keresztyén sokkal kevesebbet adakozik, mint némely szegény napszámos, mintha így értenék az igét: »Minél többet adct az Úr, annál kevesebbet adj!« De az Urat nem lehet megcsalni. (Malak. 3, 10.)

küldött a missionárushoz s hívatta őt, hogy jöjjön őhozá is, hogy megláthassa a maga nagy szépségét. A valóság szerint pedig a hercegnő a legrútabb volt az egész törzsben. De ezt nem tudhatta, mivel neki az ellenkezőt mondták! Mihelyt kézbe kapta a tükröt, azonnal besietett konyhójába, hogy szépségében háborítlanul gyönyörködhesse. De midőn az üveget felemelte és megismerte, hogy milyen rút, mily durva és alakatlan minden vonása, saját királyi kezeivel összetörte a tükröt, elúzte a missionárust és törvényt adott ki, hogy soha többé tükröz az ő törzsébe ne jöjjön.

Miért gyűlölte a hercegnő a tükröt? Mert az igazságot mondott neki, és az igazság nem volt valami örvedetes órára nézve, mert megtudta, hogy rút, holott ő szépségnek gondolta magát.

Miért gyűlölik az emberek a bibliát? Mert megmutatja nekik, hogy még a legjobb erényeikkel sem állhatnak meg Isten előtt és hogy szívükből gonosz gondolatok jönnek: gyilkosságok, paráznaságok, tisztátalanságok, lopások, hamis tanúságok, rágalmazások. És minthogy a biblia, mint egy fényes tükröz, az embert egész bűnösségében visszatükröz, felgerjed gyűlölet ellene és a bibliát úgy dobják el, mint a pogány hercegnő a tükröt. De mintán a tükröt eltörte, nem maradt-e épp olyan rút mint azelőtt? Úgy az emberek is; habár a bibliát eldobják és lábbal tapodják is, mégis bűnösök maradnak, és éppúgy mennek az örökkévalóság felé, mint mielőtt a bibliát eldobták.

De miért lehet és kell a bibliát szívből szeretnünk is? Igaz ugyan, hogy megmutatja nagy bűnösségünket, de Isten még nagyobb irgalmasságát is. Egy ember, aki soha még nem hallott semmit a bibliáról, ajándékba kapott egyet és azonnal elkezdett benne olvasni: »Asszony, kiáltá, »ha ez a könyv igaz, akkor egész rossz úton járunk.« Tovább olvas. »Asszony,« mondá megint, »ha ez a könyv igaz, akkor el vagyunk veszve.« De mindazáltal nem dobta el a bibliát, hanem tovább olvasott. Éz Isten kegyelme segített is neki, mert végül örömmel kiáltott fel: »Asszony, ha ez a könyv igaz, akkor meg lehetünk mentve.«

Isten minden szükségednek eleget tesz.

Éhes vagy? — »Én vagyok a életnek ama kenyere; aki énhozzám jön semmiképpen meg nem éhezik.« Ján. 6, 35.

Szomjas vagy? — »Ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám és igyék!« Ján. 7, 37.

Hontalan vagy? — »Az én Atyámnak házában sok hajlékok vannak... Elmegyek, hogy megkészítsenek nektek a helyet.« Ján. 14, 2.

Árva vagy? — Az árváknak atyjok... az Isten, ki az ő szentségében helyében lakik.« Zsolt. 68, 6.

Magányos vagy? — Íme az ajtó előtt állok és zörgetek; valaki hallandja az én szót és megnyitandja az ajtót, bemegyek ahhoz és őrel vacsorálok, és ő is énvelem.« Jelen. 3, 20.

Szegény vagy? — »Mert nem léssen mindörökké feledékenységekben szegény; a nyomorultaknak reménységek nem mindörökké vész el.« Zsolt. 9, 19.

Beteg vagy? — Az Úr megőrzi azt és élteti azt; holdog léssen a földön... Az Úr megerősíti azt az ő beteges ágyában, és minden ő ágrát egészségre fordítja.« Zsolt. 41, 3. 4.

Siket, néma, vak vagy sánta vagy? Akkor a vakoknak szemek megnyílnak, és a siketeknek füleik megnyitattak. Akkor ugrándozik a sánta mint a szarvas, és a némának nyelve őnekel.« Ésaías 35, 5. 6.

Tudatlan vagy? — Hogyha valaki közületek szűkölködik bölcseség nélkül, kérje Istentől, ki adja azt mindeneknek bölcséggel szemre való hányás nélkül, és megadattatik őneki.« Jak. 1, 5.

Félelmes vagy? — »Ne félj, mert én veled vagyok; meg ne rettenj, mert én vagyok a te Istened, ki téged megerősítek, annakfölötte megsegítek, és az én igazságomnak jobbkarjával támogatlak téged!« Ésaías 41, 10.

Erőtlen vagy? — Elég neked az én kegyelmem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el.« 2 Kor. 12, 9.

Bűnös vagy? — »De jöjjetek elő és pereljünk, azt mondja az Úr: Ha a

ti bűneitek olyanok volnának, mint a veres festék, fehérék lesznek, mint a hó; ha pirosak volnának, mint a piros festék, olyanok lesznek, mint a fehér gyapjú.» Ésaiás 1, 18.

Szomorú vagy? — »Éz az Isten eltöröl minden könnyhullatást az ő szemeikről; és a halál többé nem leszen, sem a keserűséggel való sírás, sem kiáltás, sem semmi fájdalom nem leszen többé; mert az elsők elmúltak.» Jelen. 21, 4.

Meg vagy terhelte ve? »Vessed az Úrra a te terhedet, és ő gondot visel terólad; és nem engedi, hogy az igaz ember mindörökké háborgattassék.» Zsolt. 55, 23.

Szükséges neked a nyugalom? — »Annakokáért vagyon valami szompatja az Isten népének.» Zsid. 4, 9.

Rosser E.

Égészség és mértékletesség.

Tisztaság, fél egészség.

Az emberek legnagyobb részét nem az aggkor dönti sírba, hanem többnyire valamilyen pusztító, gyors lefolyású emésztő betegség teszi tönkre az ember szervezetét, úgy, hogy az felmondja a szolgálatot. Pedig nem is olyan nagy titok az életnek hosszúra nyújtása, csak figyelembe kell venni azon örökbeesű tanácsokat, melyeket már az ókori bölcsék és most a modern orvosok is folytonosan hangoztatnak. Ezen elvek: mértékletesség minden ténykedésében, tehát munkában, élvezetekben egyaránt és tisztaság a végletekig. A mértékletesség persze sok emberre nehéz feladatot ró, mert ellenlétben van vérmérsékletükkel, szenvedélyeikkel; a tisztaság szem előtt tartása azonban már könnyebb és csak megszokás dolga, mely rövid idő alatt átmege az ember véérébe és második természetévé lesz.

A tisztaságra különösen szükség van ma, midőn a ragadós, fertőző betegségek annyira pusztítanak, hogy ellenük védekeznek az államok, városok, magánosok minden téren a legnagyobb áldozatok árán is. Tudvalevő, hogy a fertőző be-

tegség okozói apró élősdiek, u. n. csirák (bacillusok), melyek töméntelen, milliárdnyi számban élnek a levegőben, vízben, porban és ott, hol ellenük hatásosan fel nem lépünk, igen gyorsan elszaporodnak és ragadós betegségeket terjeszthetnek. Nyomukban vészes pusztulás jár!

Hála az orvosi és vegyi tudományok óriási fejlődésének, ma már tudunk védekezni a bacillusok ellen, mert rendelkezésünkre állanak olyan fertőtlenítő (desinficiáló) anyagok, melyek a bacillusokat gyorsan és biztosan előlik és bizony nem szabadna az országban egy háztartásnak sem lennie, amelyben ne volna készletben fertőtlenítő szer. Különösen az olyan háztartásban tartson az anya fertőtlenítő szert a lakásban, hol kis gyermekek is vannak, kik tudvalevőleg a ragadós betegségek iránt fogékonyabbak, mint a felnőttek.

Általában a leghasználatosabb fertőtlenítő szerek a szublimát, a karbol és a lysoform. A szublimátot csak orvosi rendelre adják ki, mert igen erős mérég, azt tehát a háztartásban nem is tanácsos tartani, mert eleserelés vagy tévedés esetén halálos szerencsétlenség okozója lehet. A karbol is erős mérég, azonkívül olyan kellemetlen, betegre emlékeztető szaga van, hogy irtózik tőle mindenki. Így tehát legjobb, ha egy üveg lysoformot tartunk otthon; ennek nincsen szaga, nem ártalmas és ezenfelül olcsó is. Tehát csupa megbecsülhetlen jó tulajdonságot rejt magában. A lysoformot minden drogéria és gyógytár recept nélkül is kiadja, ami szintén előnye.

De térjünk vissza eredeti tárgyunkhoz, t. i. hogy miként óvjuk magunkat a különböző betegségek ellen a tisztaság szem előtt tartásával.

Ezek a jó tanácsok önzetlen aranymondások, mert az egyén és a család legnagyobb ékességének, az egészségnek szólnak. Reggel öntsünk a mosdóvízbe egy kanálnyi lysoformot és azzal mosakodjunk. A lysoform nem támadja meg még tömőralakban sem a bőrt, míg a többi fertőtlenítő szerek, u. szublimát, a karbol, a lysol, mind kiütéseket u. n. ekcémákat okoznak.

Nőknek igen ajánlható a rendszeres öblítés és e célra egy liter langyos vízbe egy kanálnyi lysoformot kell önteni. A lysoformos öblítő víz megszünteti azt a sokszor tapasztalt kellemetlen szagot, mely a rendes tisztulás után lép fel.

Ha beteg van a háznál, kezeinket napjában többször mossuk meg lysoformos vízben és a betegszoba padlóját, az edényeket, esetleg a butorokat mossuk le lysoformos vízzel. A beteg ürülékét is le kell önteni egy pár csepp lysoformmal, miáltal azt nemcsak fertőtleníjük, hanem azonnal szagtalanítjuk is.

A fehérenemű mosásnál öntsünk a teknőbe néhány kanálnyi lysoformot, miáltal a fehérenemű fertőtleníve lesz, különösen fontos ez olyan családnál, hol tüdővésztes beteg van, vagy az egyik családtag fertőző betegségben szenved. Dr. Roebke berlini híres tanár erről külön munkát is írt, melyben a lysoformot ajánlja a fehérenemű fertőtlenítéséhez. A lysoform nem támadja meg a fehéreneműt.

A köpöcsészékbe napjában egyszer néhány csepp lysoform öntendő.

A rossz szagú árnyékszékot lysoformmal könnyen szagtalaníthatjuk és fertőtleníthetjük.

Ha kezét valaki megvágta, mielőtt bekötne, okvetlen mossa meg lysoformos vízben, hogy a seb fertőtleníve legyen.

Még sok olyan esetet tudnánk felsorolni, amikor egy jó fertőtlenítő szer feltétlenül szükséges a háznál, de fentiekből is okulhat az, a ki egészségével komolyan törődik. Az egészség érdekében hozott áldozat sohasem lehet oly nagy, hogy a pénzáldozat busásan meg ne térülne, ha körültekintő, észszerű módon csirájában megszünteljük, vagy elővigyázattal megfékezzük és elfojtjuk a bajt.

Sokszor néhány fillérnyi költséggel, egy kis üveg lysoform 80 fillérért bármely gyógyszerárban vagy drogériában kapható, megkiméljük magunkat és családunkat kellemetlen és költséges, azonfelül veszélyes, ragályos betegségektől.

Dr. Navi.

— Folyó évi november 28-án este a rajna-westfáli iparkerületben Witten és Annen városok között fekvő robbantó szer-gyár Ardey tönkre ment. Nyolc és kilenc óra között két hatalmas robbanás következett be, mely által a körülötte fekvő városok és falvak el lettek pusztítva. Annen egészen romba dőlt. Dortmundban számtalan ablak eltört. A katasztrófának sok emberélet esett áldozatul. December 2-án a witteni evangélikus temetőn 23-an lettek eltemetve egy közös sírban, a k-tholikus temetőn 11-en; másokat más helyre vitték. A gyár művezetője is meghalt. A több mint 50 nehezen sebesült közül még 9 halt meg. Azonkívül van még több mint 200 könnyebben sebesült. A lakosság a második robbanás után ijedten a szomszédos helységekre menekült, mert még több robbanást félt, de az szerencsére nem következett be.

A német császár 30.000 koronát adott a hátramaradtak segélyezésére; mindenféle társaságok és körök szintén adakoztak nagyobb összegeket.

Azt vélik, hogy a robbanás oka egy bűntény volt, mert az azon gyárban készített robbantó szer »roborit«
ésak nedvesség által gyűl meg. A gyárban tűz tört ki, és mivel rövid idő után az első robbanás történt, azt hiszik, hogy ott még más robbantó szert is gyártották, mint amilyen engedélyezve volt, vagy hogy valaki más töltéseket hozott a gyárba a vezető tudomása nélkül és a tüzet is rakta. Nagyon nehéz, az igazi okot megállapítani, mert a szemtanúk meghaltak. Reggel 2 órakor a gyár és az igazgató háza, mely 50 m távolabb feküdt, a fundamentumig le voltak égve. A kárt legalább két és fél millió koronára becslik.

— *Egyházunk növekedése.* 1906. szeptember 6-áról kelt központi gyűlekezeti lapunkban érdekes statisztikát találunk egyházunknak növekedéséről. Aszerint az éjszak-amerikai egyesülésnek 65.186, az európainak 12.022 tagja van, továbbá Ausztráliában 3772, Dél-Amerikában

2031, Dél-Afrikában 666, Kinában jelenleg 90, Indiában 114, Japánban és Koreában 230, Nyugat-Indiában és Mexikóban 3000 tag él, úgy hogy az összes tagok száma 87.311, vagyis tiszta növekedés 1905. évben 5590 tag. Nagyon örvendetes a pénzsegély szaporodása is. Népünk bőkezűségét az tanusította, hogy körülbelül 6 millió korona folyt be; múlt évvel szemben többlet körülbelül 1.511.000 korona.

A munkások száma is 2797-re emelkedett, azok közt több mint 2000 prédikátor, missiói munkás és missionárius van.

Ezekből látható, mily nagy erővel működik az Úr ezen időben; reméljük, hogy a jövő időben még nagyobbat fogunk látni.

— *A nagyvárosok növekedése.* Egy francia tudományos folyóirat, a "Mouvement Geographique", most érkezett száma az idők jelét látja a nagy városoknak az utolsó ötven év alatt végérmént növekedésében. A világ legnagyobb városa még mindig London, de a new-yorkiak azt hiszik, hogy városuknak tíz év múlva 10.000.000 lakosa lesz, s így a nagy városok között az első helyre jut. Londonnak 4.536.541 lakosa és 616.461 háza van. Párizsnak 2.700.000 lakosa számára csak 80.000 háza van, így tehát sokkal szűkebbre épült, mint az angol főváros. A nagy városok általában igen különbözők sűrűségükre nézve. Londonban például 4.536.541 lélek lakik 80.500 hektáron, egy hektáron tehát 148, Newyork 3.716.139 főnyi lakossága 82.500 hektáron lakik és így 45 lakó csak egy hektárra. Párizs lakott területére 7802 hektár, amelyen 2.731.728 lélek lakik, egy hektáron pedig 350. Berlin népessége 2.033.900 főnyi s ez 6300 hektáron lakik, egy hektárra 322 lakót juttatva. Bécsben 647.975-en laknak 17.200 hektáron s így egy hektárra 97 lélek jut. Igen nagy kiterjedésű még Szentpétervár is, amelynek 1.450.000 főnyi lakossága van. Newyorkban 1650-ben csak 2000 ember élt, 1800-ban már 60.000, de ez a szám három és fél millióra emelkedett, miután Brooklyn beolvadt Newyorkba.

Nyugtázások.

1906. november 26-ig a következő pénzeket szegényeink javára megkaptam:

Aradi	gyülekezettől	K	6.—
Bolyoczei	"	"	1.10
Brassói	"	"	5.—
Budapesti	"	"	12.—
Kumáni	"	"	3.82
Mokriai	"	"	3.10
Nagyszelyki	"	"	1.61
Nagyszabolci	"	"	2.25
Récsi	"	"	5.80
Szegesvári	"	"	3.40
Temesvári	"	"	1.02
Titeli	"	"	4.25
Egy N. N.	"	"	1.—
Összesen		K	50,35

Rufschneider Károly,
Brassó, Hátulso utca 9. sz.

Gyülekezeti helységeink.

Azon kedves olvasóink részére, kik gyülekezeteinket és istenítiszteleteinket meg akarják látogatni, adjuk a következő címeket:

Arad, Széchenyi-utca 4. sz., az utcában.

Minden vasárnap délután 4-5 óráig, kedd és péntek este 7¹/₂ 9 óráig.

Békés-Csaba, Széles utca (Jókai-utca).

Minden péntek este 7¹/₂ 9 óráig.

Budapest, VII., Izabellai-utca 5. sz., 10. ajtó.

Evangéliumi előadások minden vasárnap, kedd és péntek este 7¹/₂ 9 óráig, továbbá szombat délelőtt 9-11 óráig szombati iskola, délután 3-4 óráig istenítisztelet.

Nagyvárad, Szarvas-sor 9. sz.

Minden vasárnap délután 3-4 óráig és péntek este 8-9 óráig.

Ezenkívül minden gyülekezeti helységben tartatik a rendes szombati iskola minden szombaton délelőtt és délután 3-4 óráig rendes istenítisztelet.

A következő vallásos iratokat a t. olvasóink figyelmébe ajánljuk:

Hogyan olvasol?	K f.	-01
A dohány a tudomány fényében. Egy híres orvosnak nyilatkozata a dohányzás ártalmas hatásáról		-02
A keresztyén boldog reménysége. Krisztus második eljövételéről, minden igazi keresztyén reménységéről szól		-05
A világosság fiai, vagy Krisztus eljövételének közeledése. Megmutatja a szentírás alapján, hogy nem szükséges, tudatlanságban maradni Krisztus Urunk eljövetele felől		-06

K. f.

K

- Közeledünk-e a világ végéhez?** Rövid magyarázata azon profétai jeleknek, amelyek a világ végétől szólnak 05
- Hinni vagy vélekedni.** Magyarázza a különbséget az Isten beszédjén alapított hit között és az emberek pusztá vélekedésén alapított formáság között 05
- Krisztus vagy a római egyház?** 12 fény a szombat és vasárnap kérdésére vonatkozólag, a biblia és egyház-történelem fényében 05
- Miért nem került ez előbb napvilágra?** Magyarázza, miért engedte meg az Isten, hogy csak most hirdetessék külön módon egy szombatreformálás 05
- Isten csalhatatlan profétái világórája.** Rövid bebizonyítás a bibliának profétái könyveiben található időmeghatározások alapján, hogy most a vég idejében élünk 05
- A teljes hit.** Egy igen fontos és hasznos irat azok részére, kik félreértik a hitnek jelentőségét és táblát építenek a világi okoskodásra mint a szentírásra 10
- Az új-testamentomi nyugalomnap.** Rövid magyarázata a következő kérdéseknek: Melyik nap az új-testamentomi nyugalomnap, a szombat vagy a vasárnap? Melyik napot ünnepeltek az apostolok és az első keresztyének? 10
- Bibliai útmutató a legfontosabb hittételekhez.** Megadja a bibliai helyeket, amelyeken a különféle hittételek alap szanak 20
- Krisztus és a szombat** vagy Krisztus a szombathban és a szombat Krisztusban. Azt mutatja, hogy Krisztus a teremő és megváltó, hogy a szombat az ő nyugalomnapja, és magyarázza a szombatünnepelést ellentétben a vasárnap-ünnepeléssel 25
- Bibliai felolvasások a jelenvaló igazságról.** 27 igen fontos bibliai felolvasások, u. m.: A jövendöléseknek fontossága. — Isten szeretete. — A bűn hatalma. — Boldog reményesség. — Dániel proféta 2., 7., 8. és 9. részeinek magyarázata a világtörténelemmel összekapcsolva. — Az Isten törvénye. — A két törvény. — Az ő és az új szövetség. — A lelki Izráel. — A szombathnap megváltoztatása, visszaállítás. — Halhatatlan-e az ember? — Fel-támadás a Krisztus által. — A bűnösök vége stb. 70
- A Krisztus dicsőséges eljövetele.** Mate evangélista 24. részének magyarázata. Tartalma. Jézus jövendölései. — Óvás a esalóktól. — Mikor jön a vég? — Krisztus eljövetelének előjelei. — Noe ideje a végső időnek kepe. — Vigyáz-zatok! stb). Ezen 80 oldalos könyv tanulmányos képekkel el van látva és mindenkinek ajánlható 75

Jézushoz vezető út. Ezek könyvecske egyszerű és érthető szavakkal elmondja Istennek az ember iránt való szeretetét, amelyet azáltal mutatott, hogy egyetlen fiát adta. A tartalmából a következő részeket említjük: Bűnösnek szüksége van Krisztusra. — A bűnbánat. — A vallástétel. — Átadás. — Munka és élet. — Az imádkozhatóság kiváltsága. — Mit tegyünk a kétségekkel? stb). A fordító, aki a »Jézushoz vezető út« at angolból lefordította, a következőket mondja: »Mondhatom, hogy ennél még egy jobb lelki életet, az életkeresztyénséget kimerítőbben, világosabban tárgyaló munkát még nem olvastam. Ajánlom, mindenkinek ajánlom. Hívő keresztyén társainknak pedig azt mondom, hogyha másként nem tehetik, adják el kabátjukat és vegyék meg, mert méltó arra . . . . . Füzve Kötve 10

A fent említett iratkák és könyvek megrendelhetők Az Arató szerkesztésében Rákosszentmihály, Rákóczi utca 17. sz., vagy egyenesen a »Vallás iratok nemzetközi kiadóhivatal« által Hamburg, Grindelberg 15 a, Deutschland.

Missiói célokra egy csomagban kedvezmény mellett. »A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala« nagyobb műveket és kéziratokat terjeszt, több mint húsz nyelven. A fent említett könyvek és füzetek kaphatók a német, román, szerb, cseh és ruszin tót nyelven is.

Ezen iratok igen jó szolgálatot tesznek mindazoknak, kik a jelenvaló igazságot a biblia fényében akarják tanulmányozni.

„AZ ARATÓ“

havi folyóirat.

Nyomatja és kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Hamburgban.

Felolvas szerkesztő: Huenergardt János F.

Előfizetési ára:

Egy egész évre	K 2.—
Egy fél évre	„ 1.—
Egyes példányok	„ —20
Külföldre, egy egész évre	„ 2.50

Előfizetések

Huenergardt János F., Rákosszentmihály
Rákóczi-utca 17. sz.
címre küldendők.